

číslo 11 - listopad 2008 - cena 10 Kč

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

HLUBOCKÉ VÝLOVY

12 výlovů rybníků Hlubocka na celkové ploše více než 800 hektarů

HLASY BEZ RÁMŮ

listování knihou, která byla dvakrát zavražděna

- **Výsledky voleb na Hluboké**
- **Šumava ve fotografiích – co nám chce říct senátor Tomáš Jirsa**
- **Podzimní výlovy na Hluboké – kap i, kap i, kap i**
- **Nedožitě 110. narozeniny – vzpomínky na babičku**
- **Dvakrát zavražděná knížka**
- **Hasičům v Bavorovicích – 85. let**
- **Upejte si svoji vánočku u Závěšle!**

Foto k úvodníku: Také miminko, ale Adámek byl menší...

Motto: Dávno neznamená omluveno. Ruské přísloví (kupodivu).

Když byly mému synkovi Adámkovi skoro tři a přenatální m síce, nabyl jeho zárodek z eteln lidského tvaru, byl 9 cm dlouhý a vážil 20 g. Na končetinách měl už dobře patrné prstíky a pilně si tvořil chrupavčitý základ kostry a taky už se v tu dobu definitivně rozhodl, že bude chlapeček a začal si vyvíjet mužské pohlavní orgány.

Zatímco takhle revoluce probíhal jeho vývoj, já vedla jednu z večerních hodin jógy pro eskobudjovické herce. Bylo pondělí 20. listopadu 1989, a do sálu v budově jovicím Armádu dorazili dva z nich, vrátili se z Prahy a v očích jim také plála revoluce. Ten večer už k relaxaci a meditaci nedošlo, herci vyprávěli ostatním o tom, co v Praze zažili studenti, převzali herci a těsili se k nim postupně přidával celý národ. Začínala sametová revoluce.

V dalších dnech bylo ještě jasnější, dokonce už i v televizi se mluvila pravda, lidé byli na sebe hodnější a pozornější jako nikdy předtím (a bohužel zatím nikdy potom), usmívali se a scházeli na náměstích, aby nejdříve podpořili všechny v Praze, kteří sametově bojovali a potom, aby si užili tu vzájemnou radost svobody slova, toho, že už komunisté nebudou nutit lidi lhát, zavírat, studovat marxismus – leninismus, vykazovat je za eské hranice anebo je tam naopak pouštět jen po zralém uvážení koho a kdy a zda vůbec, nezakazovat a přikazovat, kdo smí jít na jakou školu.... ježíšmarjá, snad si ještě pamatujete, co všechno jsme nesmyli.

Jedna z těch věcí, které jsme museli, byly volby, s ústí téměř 100 %, nebo nezústnit se té frašce dokázalo jen pár nejstatečnějších, kteří si to pak také s celou rodinou přikn slíží.

Chodila jsem na zaplněné náměstí v Budjovicích s Adámkem v bříšku a jeho starší sestrou Eliškou v kočárku, protože lidé už se přestali bát, že do nich začne policie a lidové milice střílet. Eliška se naučila vykeřovat *Havel na hrad a Jakeše do koše*, a s těmito hesly skandovanými s dudlíkem v puse prožila ještě Vánoce, a skutečně převrat v naší politice, životě a představě budoucnosti, která už od té chvíle mohla zase být opravdová, lidská, evropská...

...Když bylo mému synovi Adamovi postnatálních 18 let, šel poprvé ke svobodným volbám. Má už vyvinuté úplně všechno, měl 1, 85 cm a váží 75 kilo. Bylo to před pár dny.

Osmnáct let podle mně není až tak málo. Není to ale ani tak moc, abych dokázala s klidem v duši vnímat, že tolik svobodných voličích občanů se neobává toho, že strana, která vyhrála, se těší a raduje z toho, že v krajích bude vládnout s komunisty, že komunisty ráda přizve k výkonné moci. A že lidé tohle nebezpečí bezstarostně ignorovali výměnou za částku 30 korun poplatku u doktora.

Skoro se bojím, že nás to vyjde nakonec mnohem dražší.

Když se neuvědomitelné stane skutkem... jak říkával pan Hrabal

Osobnosti jsou lidé, kteří nám připadají postavení na nějakém piedestalu vysoko nad námi. Ale... pak vás překvapí, že ty nejlepší osobnosti žijí přímo mezi námi, že si jich už přiknou chvíli všimáte, až se od nich dokáteřinu, který naprosto potvrdí jejich hodnoty.

Tak například jedna sympatická osoba ze Zámostí, prozradím, že je to žena, si letos v pozdním létě vyjela na dovolenou do přímořské země, a to dost daleko, přibližně od nás. Samozřejmě ji tam oslovila nádherná mořská přiroda, kouzlo večerních promenád a dobré kuchyně a vína, ale taky ji oslovila jedna fenka, potulná psice (vzhledem přinejmenším mezi hyenou a liškou... chápejte, že je tedy strašně roztomilá)! Ta krasavice v letovisku hájila své místo na slunci a prala se s životem tam, kam si lidští rekreanti jezdí odpoučkovat, utratit svou našetřenou eura a ještě se honem opálit se na zimou do koktejlů... tedy bezstarostně si užívat.

Psice žila z milodarů letních hostů a naši rekreanté bylo za chvíli po rozhovorech s pár místními jasné, že až se letovisko vyprázdní, šťavě dlaně nudících se letní hostů zmizí v nenávratno, malá psice zůstane sama a rvát se o život bude zase o hodně těžší. A také... přitom to byla láska na první pohled! K té přece vůbec nepotřebujete vždycky jen chlapa.

A tak se vytvořila dvojice jedné letní lásky – ona a pes – dorozumitelné není tak nemožné, když lidský jazyk neteče.

A čím víc se blížil čas odjezdu, tím víc ONA přemýšlela, že je nemožné odjet... a psici tady (vlastně tam) nechat! Jenže vzít psa do zájezdového autobusu? Znáte naše lidi, to bychom si opravdu museli jít pro toleranci, pochopení a věcně víckrát, jakože v těchto frontách stojíme moc neradi...

Takže nakonec... naše hrdinka se domů vrátila bez psa, ale nikoli smutná. Fence začala na pár dní hlídání a obratem se vracela s chápajícím a nově laskavě fandícím idem a dalším – už poloprázdným a srozumitelným autobusem – zpátky k moři, aby tentokrát (za idívší psisku veterinární prohlídku a jiné náležitosti – asi nějaká razítka, což jiného) pomohla s emigrací jedné psí duše ke nám, na jihovýchod.

Zpátky to šlo dobře, autobus nebyl plný, lidé chápavější a psice se chovala ty stovky kilometrů vzorně. A tady u nás? Je jako doma. Chutná jí a nestýská si. Nedošlo jí, že je nepochopitelně ná a zviditelnosti okousala své cizokrajné panice boty. To proto, aby panice došlo, že za každý dobrý skutek musíte (aspoň trochu) po zásluze pykat.

A doufám, že vám ale taky došlo, jak výjimečná její panice vlastně je.

Z jednání rady města a zastupitelstva

○ Na městě se obrátilo občanské sdružení Klub maminek Andělek se žádostí o pronájem nebytového prostoru o výměře 24 m² v Hluboké nad Vlt. za účelem provozování dětského centra podporujícího setkávání matek s dětmi.

○ Na základě žádosti grantového pracoviště MÚ byl městě poskytnut dar od EZ a. s. ve výši 200 tis. Kč na pokrytí investičních nákladů na projekty Výsadba zeleně v areálu sportovního hřiště Purkarec a cyklostezka Hluboká – Poněšice. Rada odsouhlasila uvolnění finančních prostředků na dokončení části kanalizace v Líšnici. Rada schválila navýšení prostředků na akci obnova kaple sv. Isidora v Hroznovicích.

○ Městě Hluboká nad Vltavou provozuje tři veřejná pohřebiště v obcích Hluboká/V., Purkarec a Kostelec. Celkem se jedná o asi 1300 hrobových míst. Dle zákona o pohřebnictví je povinností obce, která provozuje veřejná pohřebiště, vydat předpis ve veřejném pohřebnictví, kterým bude upraven režim a technický provoz na tomto místě a dále uzavřít s každým nájemcem hrobového místa nájemní smlouvu. Radě byl předložen návrh smlouvy o nájmu hrobového místa a schválila předpis ve veřejném pohřebnictví.

○ Rada se zabývala změnami územního plánu v Hluboké/V. Rada ukládá zajistit zpracování projektu na úpravu bytového nadzemního a podzemního stavby vrátit na jednání rady města. Rada bere na vědomí výstavbu výrobní haly ve Vltavské ulici. Rada požádala informaci o stavebních záležitostech na budovu KC Panorama.

○ Rada odsouhlasila příspěvek hokejbalu klubu Munice. Místní vodní uvažovaných záměrů by ještě letos chtěl osadní výbor Munice realizovat alespoň část osvětlení cyklostezky. Rada odsouhlasila návrh editelů PMH na nákup materiálu na opravu komunikace mezi Líšnicí a Radonicemi. Rada odsouhlasila nákup zeleniny pro TJ do areálu nově vybudovaného fotbalového hřiště.

○ Rada přijala dar od hasičského sboru jih. kraje 4 ks dýchacích přístrojů Saturn. Budou zařazeny do výbavy našeho sboru dobrovolných hasičů.

○ Rada doporučuje souhlasit s bezúplatným převodem nemovitosti budovy márnice v k. ú. Purkarec od eskobudovického Biskupství.

○ Rada projednala návrh na ocenění občanky městě paní Ludmily Dominové. Paní Dominová obdržela od ministra kultury dne 13. 9. 2008 titul Nositel tradice lidových umění. Titul získala za vyšívání a zdobení rybí šupinkou.

Rada rozhodla o udělení estné medaile

»Za rozvoj městě Hluboké nad Vltavou«
paní **Ludmily Dominové** za celoživotní aktivity
v oblasti lidových umění.

Dále rada projednala návrh na udělení
této estné medaile bývalým fotbalovým hráčům
a občankám městě

JUDr. Vladimíru Stráskému a panu Jaroslavu

Hájkovi za osobní přínos pro rozvoj sportu
ve městě. Bývalí fotbalisté dostanou ocenění
u příležitosti otevření nového hlubockého
fotbalového hřiště
s uměleckým povrchem 3. generace.

○ Pan mějrek vznesl dotaz na organizaci zimního provozu zámku a s tím související otázky celoročního provozování ve veřejných záchodcích ve městě. Dle jeho sdělení totiž turisté využívají WC v restauraci Hubert a taková situace je neúnosná. Starosta k této věci sdělil, že veřejné WC bude v zimním období provozovány pouze v Infocentru, protože provoz WC na parkovišti není pro mrazové podmínky možný. Pan starosta ještě konstatoval, že letos poprvé bude zámek otevřen i v zimě. Zimní provoz zámku však bude zkrácen touto zimou a tímto se dohodou konání setkání ministrů zahraničních zemí EU.

○ Pan starosta podrobně informoval o přípravách setkání ministrů zahraničních zemí EU a nechal zastupitel města ke zvážení, zda by nebylo na místě připravit informační brožurku pro návštěvníky města a novináře, ve které by byly uvedeny hotely, restaurace a např. možnosti kulturního a sportovního vyžití ve městě a další kontakty.

Další dobré zprávy pro seniory

V souvislosti s nutností rozšířit služby obyvatelům Domova dle chodce a ostatním starším občanům byla postupně zavržena výstavba nového městského domova dle chodce v Záměstí u pily a doporučeno rozšířit stávající Domov dle chodce. Pro tyto účely městě zakoupilo statek Souch. Byla zpracována studie o výstavbě, která využívá získaný prostor a vychází z potřeb Domova. Do 1. podzemního podlaží umístí uje technické zázemí, sklady, šatny a kanceláře, v 1. nadzemní podlaží umístí denní stacionář, druhá centrální koupelna, sesterna a rehabilitace, které budou využívány jak obyvateli domova, tak externími klienty. Do 2. a 3. nadzemní podlaží jsou umístěny jednotlivé pokoje. Vlastní příprava je obklopena stávající zástavbou a nebude tedy dominantou lokality.

Viditelné bude pouze příjezd do Masarykovy ulice. Městský úřad zajistí územní rozhodnutí a podá žádost o dotaci na tento záměr.

Městě získalo z ROP další dotaci na rekonstrukci DD. V rámci této části bude provedeno v roce 2008 – 2010: rozšíření obytných prostor, vyhlídková terasa, bezbariérové vstupy do obytných budov, zvýšení kapacity výtahu a další úpravy popisované výše. Nutné bude zařídit ohřev TUV slunečními kolektory, dotažení topení z kotelny Alšova ulice a oprava ploché střechy nad severním křídlem. Poté bude zateplení obvodového pláště, stavební úpravy v 5. n. p. – vytvoření nových pokojů a zázemí a nová sesterna ve 4. n. p. Následovat bude stavební rozšíření budovy Domova dle chodce.

❖ SPOLEČENSKÁ KRONIKA ❖

Blahopřání

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřaje občanům,
kteří v měsíci **listopadu 2008** oslaví významná výročí

Křiváček Karel	Hluboká	85 let
Marušková Milada	Hluboká	85 let
Šindelářová Ludmila	Hluboká	80 let
Winkelhoferová Milada	Hluboká	80 let
Hajná Marie	Hluboká	80 let
Hájek Miloslav	Hluboká	75 let
Berit František	Hluboká	75 let
Thaler František	Hluboká	75 let

Do dalších let přejeme dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Balounová Kristina	Hluboká
Trnková Adéla	Hluboká

Opustili nás

Cimbálek Jan	Hluboká
Kolafa Miloslav	Bavorovice
Frasslová Marie (roz.Božovská)	Hluboká

Koupím dům, byt nebo chalupu. Tel. 722 064 950

**Hledám prostory pro provozování
nového kadeřnictví na Hluboké. ☎ 604 704 603**

Podzimní výlovy rybník

3.11. – 4.11.	Kamenný	Záboří	24,31 ha
4.11.	Dítešský	Díteš	8,25
6.11.	Podhorský	Chvalešovice	16,74
11.11. – 14.11.	Volešek	Plástovice	142

Msto Hluboká nad Vltavou spolu se sociální komisí
Vás srdečně zve na

Tradiční setkání d chodc

v hotelu Parkhotel v Hluboké nad Vltavou
v pondělí 24. listopadu 2008 zaátek 14.00 hodin

Program:

1. Zahájení ve 14.30
2. Kulturní představení ZŠ a mateřské školy
3. Vystoupení starosty msta, dotazy
4. Seznámení se sociální problematikou, dotazy
5. Občerstvení, k poslechu a k tanci hraje Dudlajda
odjezd autobus v 19.00

odjezdy z autobusových zastávek

Hrozňovice 13.00 O Kostelec 13.10 O Líšnice 13.15

O Ponšice 13.20 O Zámostí U Pulc 13.30 O

Zámostí u mostu 13.35 O Píjezd k Parkhotelu 13.35

Jeznice 12.45 O Purkarec 12.55 O Municode náves 13.10

O zastávka u Parkhotelu pro vystoupení O Zvolenovská
13.25 O Bavorovice u hospody O 13.35

O Píjezd k Parkhotelu 13.45

MIKULÁŠ PÍJEDE NA KONI...

»Jééé, maminko, podívej... ertí! A na koních.«

Ano, už potetí urít zazní tato vta v jízdárně dvora Vondrov... protože
už potetí pořádá Jezdecká Tlovýchovná Jednota Holliday Horses Club
pro všechny hlubocké děti zábavné (i trochu strašidelné)
odpoledne s Mikulášem a erty a samozřejmě ko mi.

Všichni malí, v tš i velcí Hlubockáci jsou srdečně zváni na

Mikulášskou besídku

ve dvoře Vondrov

v sobotu 6. 12. 2008 od 16.30 v jízdárně dvora Vondrov.

Připraven je zábavný program, soutěže, samozřejmě píjezd Mikuláše,
ertí a andla a další překvapení.

Tšíme se na Vás...

ilustraci
obrázek
autor Jitka
Konrádová
Novorožky,
Domov
sv. Anežky,
Týn nad
Vltavou, www.
anezka.tyn.cz

✧ NAPSALI JSTE NÁM... ✧

D kuji touto cestou úadu msta Hluboká nad Vltavou
za úhradu faktury na zakoupení nebulizátoru
přístroje, který mi pomáhá s mé nemocí usnadňuje dýchání
po celých 24 hodin denně.

Poděkování rovněž od celé rodiny

Michaela Kubíková

Hluboká nad Vltavou

✉ Vážení přátelé,

využívám Vašich internetových stránek, abych se podílel o přímý
zážitek z výletu na rodnou Hlubokou. Tak jako každý rok jsem se svými
přáteli z Hradce Králové podnikl výlet do jihočeského kraje. Naším cílem
se stala i Hluboká. Pochopitelně jsme nemohli vynechat zámek s překrásnými
upravenými zahradami i »podzámečí«, kde jsme se občerstvili dobrou
kávou. K přímému zážitku přispěla na závěr našeho výletu i návštěva
malé galerie pod Infocentrem. Zaujala nás již zvenku vkusnou výzdobou
oken. Stejně přímě s sebou tato galerie i uvnitř. Vystavené výrobky
nejdou být viditelné. Jak nás informovala paní prodávající, vše vystavené
a prodávané je od českých výtvarníků. Mezi vystavovanými umělci nechybí
jména jako Kristián Kodet, Oldřich Kulhánek, Adolf Born nebo Iva
Hüttnerová. Neodolali jsme této nabídce a náš výlet zakončili nákupem
několika dáreků na blížící se Vánoční svátky. Tšíme se na příští návštěvu
Vašeho přímého msta. *Eva Kozová, Hradec Králové*

Dárek ke dni veteránů války

Na konci hezké povltavské obce Purkarec, směrem k Jeznici, stojí u silnice
památník k 1. říjnu. Po úadu let, kdy obec navštívili, mi její bylo líto. Ml
uražený vršek, vybledlé nápisy, zarostlou zahrádku s rezavým plotem.

A přece to není jen tak obyčejný k 1. říjnu. Byl solidně postaven z leštěného
kamene, zlatené písmo, v oválném rámečku fotografie mladého vojína.
Pomníček, zakončený křížem, zde dali postavít zarmoucení rodiče
František a Veronika Srncovi z Purkarce. 8 na památku svého syna
Františka, padlého roku 1916 ve světové válce na italském bojišti.

Rodina postupně vymírala, o k 1. říjnu nikdo nepeoval. Až letos v létě, díky
lidem, kterým tato památka nebyla lhostejná, zejména ing. Tomáš Jirsovi,
starostovi Hluboké nad Vltavou (kam Purkarec patří), a paní Jindřišce
Pickové, předsedkyni osadního výboru, se obnovila památník »dala do
pohybu.« Nyní je krásně opraven, sošky svatých i nápisy pozlacené, zbývá
natřít zajímavý secesní plotek a doplnit okolní výsadbou.

Veďte impozantního vzhledu, kterým k 1. říjnu s sebou na kolemjdoucí, je to
i symbolický dárek všem padlým v řechách ke Dni veteránů válek, který
si připomínáme 11. listopadu. Tehdy, roku 1918, byla ve francouzském
zámku Compiègne podepsána bezpodmínečná kapitulace Německa, kterou
skončila první světová válka. *František Kvapil*

Hlubockí baráčníci ve svém

Po delší době, kdy tetičky a sousedi byli nuceni změnit místa svých
sedání, konečně zakotvili ve své Rycht. Zasluhou faráře P.
Františka Halaše získali do nájmu domek u fary, dříve »kaplanku.«
Největší podíl práce odvedla skupina občanských baráčníků,
především z rodiny Gabriškových. Za několik týdnů se zanedbaný
interiér domku změnil k nepoznání. Námaha stála zato!

V pátek 3. října mohla tedy rychtářka Mareš Gabrišková zahájit
první sedání v nové, útulné rycht. Pozvání přijal pan farář a
pochválil výsledek práce. Po projednání vnitřních záležitostí a
poděkování rychtářce všem, kdo zde pracovali, spustil pantoflíček
Jaroslav Dobeš se synem přímou muziku na dvě helikony. K tomu
zpívání, přímky vínem říjnovým oslavencům, dobroty přinesené
tetičkami, zkrátka družná, přátelská zábava.

Nakonec vyslovím přání, aby se nová rychta stala všem členům
hlubocké baráčnícké obce domovem a posílou k jejich záslužné
veřejné práci.

František Kvapil

Volby do zastupitelstva Jiho českého kraje 17. – 18. října 2008

VOLEBNÍ STRANA	HLUBOKÁ I.		HLUBOKÁ II.		ZÁMOSTÍ		BAVOROVICE		MUNICE		PURKAREC		KOSTELEČ		HLUBOKÁ CELKEM		OKRES Č.BUDĚJ		JČ KRAJ	
	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%	HLASY	%
1 KSCM	41	8,93	60	14,88	87	14,82	24	23,30	18	2,93	9	11,39	26	24,52	265	14,53	8 997	14,12	32 484	15,94
3 SNK ED	30	6,53	26	6,45	30	5,11	4	3,88	9	10,46	4	5,06	2	1,88	105	5,75	3 804	5,97	10 024	4,92
12 KDU ČSL	20	4,35	16	3,97	25	4,25	0	0,00	2	2,32	4	5,06	24	22,64	91	4,99	4 172	6,55	14 170	6,95
18 SZ	18	3,92	18	4,46	25	4,25	2	1,94	1	1,16	4	5,06	3	2,83	71	3,89	2 280	3,58	6 940	3,40
19 Moravané	1	0,21	0	0,00	0	0,00	0	0,00	1	1,16	0	0,00	0	0,00	2	0,10	49	0,07	422	0,20
21 Dohoda pro změnu	3	0,65	2	0,49	1	0,17	0	0,00	0	0,00	0	0,00	2	1,88	8	0,43	343	0,53	1 040	0,51
25 Doktoři	3	0,65	10	2,48	4	0,68	3	2,91	7	8,13	1	1,26	0	0,00	28	1,53	1 149	1,80	2 996	1,47
33 SPR-RSČ	3	0,65	0	0,00	2	0,34	0	0,00	1	1,16	0	0,00	0	0,00	6	0,32	150	0,23	440	0,21
37 SDŽ	8	1,74	3	0,74	12	2,04	0	0,00	3	3,48	0	0,00	6	5,66	32	1,75	759	1,19	1 983	0,97
42 Volte Právý Blok	2	0,43	0	0,00	2	0,34	3	2,91	1	1,16	0	0,00	0	0,00	8	0,43	483	0,75	1 506	0,73
47 ODS	201	43,79	167	41,43	255	43,44	53	51,45	15	17,44	18	22,78	13	12,26	722	39,60	22 191	34,84	60 349	29,63
48 ČSSD	123	26,79	96	23,82	139	23,67	14	13,59	28	32,44	39	49,36	29	27,35	468	25,67	18 685	29,34	68 856	33,80
53 DS-zzpz	6	1,30	5	1,24	5	0,85	0	0,00	0	0,00	0	0,00	1	0,94	17	0,93	618	0,97	2 454	1,20
PLATNÉ HLASY	459		403		587		103		86		79		106		1 823		63 680		203 664	
ZAPSANÍ VOLIČI	988		922		1 226		253		162		171		202		3 924		149 093		510 864	
VYDANÉ OBÁLKY	461		406		594		103		86		80		106		1 836		64 185		208 313	
VOLEBNÍ ÚČAST	46,66		44,03		48,45		40,71		53,09		46,78		52,48		46,79		43,05		40,78	

Sklá i za humny

I když osud českého skla je poslední dobou velmi neveselý, ve sklárně v Hrdějovicích u Hluboké to naopak žije.

V první polovině října tady tvořil jeden z mladých umělců David Belien z Holandska, v době od 3. – 6. října v ní proběhlo mezinárodní setkání mladých sklářů. Dalším z tvořících sklářů je pan Kopiva.

Místní sklárna se podílela také na realizaci výstavy Šumava Karla Klostermanna v budově Jihočeského muzea a pokud budete mít chuť navštívit ve dnech 13. – 15. listopadu výstavu skla v DK Metropol v Českých Budějovicích, po předání ve spolupráci s touto sklárnou.

Ve sklárně nabízí prohlídku skelné hutě a slibují odpovědi i na vaše zvědavé dotazy. Ukázky tvorby s výkladem předvedou pro skupiny (zájezdy, školy, apod.). Můžete si dokonce vyfouknout vlastní sklenou kuličku s pomocí skláče.

A ještě něco: ohřejte se tu!

Více na www.sklarna.euweb.cz

Umělecký sklář David Belien z Holandska, Foto: Eliška Růžičková

Hluboká má nové relaxační centrum

Od října mají turisté další důvod navštívit Hlubokou nad Vltavou. Otevírá se zde totiž nové relaxační centrum v hotelu Podhrad. To nabídne vnitřní bazény s protiproudem, whirl-pool, dva sauny a různé druhy masáží – od thajských až po klasické. »Do relaxačního centra můžete jít každý, tedy turisté i místní obyvatelé, nejenom hoteloví hosté,« uvedla Lenka Havlová, editelka hotelu Podhrad.

Vybudování relaxačního centra pomohla dvanáctimilionová dotace z Regionálního operačního programu. Za tu hotel vybudoval rovněž hotelovou restauraci, salónek, jednací sál a kuchyni s potrubným zázemím. Dotace tak umožnila realizovat i etapu projektu, který si kládla za cíl obnovit dávnou slávu tohoto hotelu.

Objekt hotelu Podhrad byl přesvědčivě povodňovým úspěchem kvůli finančním potížím minulého vlastníka téměř 15 let uzavřen. Po tu dobu velmi zchátral a svým vzhledem narušoval ráz hlubockého náměstí, na kterém se nachází. Teprve díky dotacím z evropských fondů se postupně stává významnou základnou cestovního ruchu v Hluboké nad Vltavou.

Dotace pomohou udržet tradici chovu koní na Hluboké

Dvůr Vondrov v Hluboké nad Vltavou je už od 16. století proslulý svými stájemi a chovem koní. Těto činnosti se vlastníci v minulosti dodnes – ať se ale podepsal na stavu tohoto jezdeckého areálu a nyní je možné využívat kvůli špatnému technickému stavu pouze polovinu stájí.

»Zájem o jezdectví byl u nás vždycky velký, poslední dobou se ale s milovníky koní roztrhl pytel. Nejsme nyní schopni uspokojit poptávku, protože nemáme dost použitelných opravených stájí,« sdělil Karel Hájek, který se o jezdecký areál na Vondrově stará. I proto byla areálu udělena dotace z Regionálního operačního programu.

Více než deset milionů korun tak bude investováno do rekonstrukce objektu na Vondrově, který byl v minulosti využíván pro ustájení skotu a koní. »V současné době je objekt ve zchátralém stavu, vnitřní prostory jsou značně poškozené a navíc bez vybavení,« uvedla Martina Kurová ze společnosti G-PROJECT, která pro Dvůr Vondrově téměř 10 milionovou dotaci získala. V objektu budou vybudovány tři stáje pro celkem padesát koní a porodna se třemi boxy. »Projekt tak umožní pokračovat v chovu koní a s ním souvisejícími aktivitami, v něm projíždět k na koních po okolí, hippoturistiky a jezdeckých kurzů,« dodala Martina Kurová.

Ruční mytí aut

Petr Vejvoda, Polní 931, Hluboká nad Vltavou

☎ 724 144 396

čištění interiérů vozidel. Obnova a leštění laků vozidel a drobné kosmetické opravy. Prodej autodoplčků.

Auto je vaše vizitka.

čištění koberců a aloučného nábytku.

O budoucnost Šumavy probíhá mediální bitva. Není den, aby Ministerstvo životního prostředí, Národní park Šumava nebo Hnutí Duha nevydaly tiskové prohlášení o tom, jak usychající Šumava není vlastně mrtvá, jak k rovec lézí a jak se pod suchými kmeny rodí mladé semenáčky. Naopak, nemine den, aby hejtmani, starostové a odborná lesnická veřejnost na propagandu Národního parku nereagovala obavami o osud staletých lesů. Bohužel, během této mediální bitvy plyne jasné a přímé zprávy o rovech likviduje další stovky hektarů šumavských lesů. Dnes jsou již zcela uschlé staleté lesy na Trojmezí, všechny lesy v okolí Plešného jezera, Luzný, Běznáves. Do konce roku uschnou lesy na Pramenech Vltavy a v úrodném pralesu. Pralesní zbytky v sobě nesou informaci o vývoji lesa na Šumavě od konce poslední doby ledové a přežily všechny vichřice a ostatní nepohody posledních více než tisíciletí v etnicky čistém Kyrillu. Dnes zanikají jen díky tomu, že mu ti, kteří se sami označují za ochránce přírody a jako státní úředníci to mají i v popisu práce, úmyslně neposkytlí ochranu, jakou mu v podobě ochrany před krovem poskytovaly generace lesníků minulých století. Je tragickou ironií šumavské historie, že právě toto nejčinnější – její pralesy, které přežily staletí, stálo za likvidovat za sedmáctiletý management národního parku. Na této likvidaci se významnou měrou podílel nejprve sousední bavorský les, který dlouhá léta ponechal k rovech v blízkosti státních hranic bez povšimnutí. V posledních letech má na dle příkazy vlády podíl Národní park Šumava a ekologové za podpory Ministerstva životního prostředí.

Aby obhájili legitimitu svého radikálního řešení, pořádá Hnutí Duha ve spolupráci s vedením Národního parku na Šumavě ankety a ptá se návštěvníků, zda kácet a vytvářet holiny i nekácet. Odpovědi musí samozřejmě znít nekácet. Když však položíte návštěvníkovi jednoduchou otázku, zda chcete na Šumavě staleté zelené lesy a nebo uschlé stromy, odpovědí samozřejmě bude staleté zelené lesy. Ostatně takové, kvůli kterým byl Národní park založen. Je vrcholem demagogie vedení Národního parku a Ministerstva životního prostředí, že předkládají ve veřejnosti pouze dvě varianty budoucnosti Šumavy: suchá a nebo vykáčená. Jsme přesvědčeni, že veřejnost chce Šumavu zelenou.

Pro obhajobu svého postupu používá Národní park nejrozumnější argumenty, od vědecké teorie »obnovy horských smrčků«, přes anarchistické teze »vzniku nové divočiny« až po úplné nesmysly. Příkladem je vyjádření ministra Bursíka, který při své návštěvě Šumavy řekl, že je důležité, aby se ve vzácných místech Šumavy nenacházely jednodruhové a stejně staré lesy. Ale ví ministr jaká je skutečnost? I vedení parku přiznává, že v usychajících horských smrčkových zase vyrostou pouze smrky. Žádné vícedruhové lesy. A stejně tak? Dnes usychají stromy staré 100 až 300 let, tedy znovu nové. A vyrůstají-li dnes nové, pak je to samozřejmě stejnověký les. Roznovným v dnešní podobě se stane až za několik set let. Na každém místě však po uschlém lese nové stromy nevyrůstají.

Rakušané a Němci v oblasti Trojmezí vykáceli podél našich hranic tisíce stromů napadených krovem z Národního parku Šumava, aby

ochránili své lesy před krovovou kalamitou. Že to nebylo jejich přání, dokazuje jejich téměř desetileté upozorňování na nebezpečnou situaci. K rovech hranic není třeba nepoznání a přelétuje na druhou stranu hranic dál. Na české straně Národní park Šumava z letadel a vodními dlely rozstříkuje tuny roztoku houby *Bauveria bassiana*, který má šířit krovce zastavit. Podobná masivní použití tohoto postřiku proti krovci nebylo ještě nikdy použito a výsledky se pouze odhadují. Experiment tak stíhá experiment. Zatímco na české straně nabírá krovce na síle a dál se šíří, na rakouské a německé straně vzrostlé zelené lesy zůstaly. Ale mezi nimi holina, která by, kdyby národní park zabránil šíření krovce, v budoucnu nemusela vzniknout.

V současné době probíhající příkaz lesů na Pramenech Vltavy lze vnímat jako políček národnímu citu naší občanské republiky, kteří lokalitu Prameny Vltavy odjakživa vnímají jako národní, vpravdě posvátný symbol. Příkaz tohoto pralesovitého »kletbu« je možné nazvat barbarským činem srovnatelným s úmyslným spálením rukopisu Kosmovy kroniky nebo se zbouráním rotundy na řípě. Doporučíme každému, kdo si třeba při tónech Smetanovy Vltavy právě tato místa vybavuje a kdo má k zelené Šumavě vztah, aby si letos pospíšil s návštěvou Prameny Vltavy a vryl si do paměti vzpomínku na ně, která bude pro několik generací jedinečnou, což z tohoto skvostu zůstalo.

**Tomáš Jirsa (ODS) a Jiřina Rippliová (SSD),
senátoři v na Šumavě**

úterý 4. listopadu – Tomáš Jirsa, senátor jižní části Šumavy, si dovoluje pozvat širokou hlubockou veřejnost na přednášku

CO SE DĚJE NA ŠUMAVĚ aneb **ZACHRAŇME ŠUMAVU** doplněnou krátkým filmem a fotodokumentací.

Odborný komentář Ing. Antonín Kriegl a Ing. Josef Jirátko. Sál KC Panorama, 18.00 hod.

Den otevřených srdcí

10. ročník divadelního festivalu pro lidi s mentálním postižením

3. listopadu 2008, 14.00 – 19.00, Kulturní epicentrum Bazilika, české Budějovice

Během festivalu vystoupí v pásmu krátkých představení klienti Centra sociálních služeb Empatie, české Budějovice; Denního stacionáře a pro mentálně postižené děti, mládež a dospělí, Strakonice; Denního a týdenního stacionáře Duha, Písek; Mateřské školy, Základní školy a Praktické školy české Budějovice; Diagnostického ústavu sociální péče, ernovice a dalších zařízení ...

Festival je pořádán okresním výborem Společnosti pro podporu lidí s mentálním postižením české Budějovice společně s Centrem sociálních služeb Empatie za finanční podpory Magistrátu města české Budějovice a Asociace poskytovatelů sociálních služeb

VSTUP ZDARMA NA VŠECHNA PŘEDSTAVENÍ!

Vážení hlubokáři, vážení přátelé,
při zavírání Vltavy v sobotu 18. října t.r. šly stovky lidí po nové cyklostezce Hluboká – Purkarec, resp. po cyklostezce došli k Babě, pak jsme se vyšplhali na Babu, skutáleli se dolů a po asi třech kilometrech jsme se opět napojili na cyklostezku okolo Karlova Hrádku do Purkarce. Již je hotovo 7,2 km. Obejítí Babu, 2,9 km, se bude realizovat až v příštích letech. Kromě chvály na novou cyklostezku jsem slyšel i slova kritiky, zda si Hluboká má že takhle drahou akci dovolit a zda by nebylo lepší za tyto peníze opravit například jiné silnice.

Ano, letošní investice do cyklostezky je drahá: celkem 28 milionů. To jsou peníze, které by naše město samo nikdy nemohlo na podobnou stavbu dát. A tak se tato stavba financuje z více zdrojů a peníze jsou určené pouze na výstavbu cyklostezky:

14,5 milionu jsme dostali ze Státního fondu dopravní infrastruktury Praha,

10,5 milionu jsme dostali z Regionálního operačního programu (Evropské Unie)

a **3 miliony** jsme dostali z Nadace Jihočeské cyklostezky (jde o Nadaci Jihočeského kraje, do které přispívá hlavně Jaderná elektrárna Temelín, takže je potěšující, že jde o sponzoring od JETE).

Ano, mohli jsme si samozřejmě vybrat: o peníze nežádat a nestavět, i požádat a stavět. Máme se stavbou trochu víc starostí a musíme platit projektovou dokumentaci, ale jsem přesvědčen, že nová cyklostezka Hluboká – Purkarec – Týn nad Vltavou bude přínosem. Pokračování z Purkarce do Týna již zajišťuje město Týn nad Vltavou ze svých zdrojů a dotací.

Podobným projektem, který se v současné době činá stavět a jehož je město účastníkem je splavnění Vltavy pro turistickou plavbu. I u tohoto projektu platí, že finanční prostředky, za které se staví, nemůžeme město ani kraj využít na jiné stavby. Jde o úroveň vázané státními prostředky. A zase si můžeme pouze vybrat: Nestavět a nebo použít státní prostředky a účastnit se projektu. Až za několik let pojedeme na loď do Budjovic i do Týna, uvidíme, zda to byly dobře investované peníze i nikoliv. Ale hlavně – nejsou to peníze z rozpočtu Hluboké nad Vltavou.

Děkujeme Vám za pochopení této finanční situace.

Tomáš Jirsa, starosta města

Vážení hlubokáři, vážení přátelé,
vzhledem k mnoha dotazům, co se bude stavět v lokalitě »vedle pily« v Zámostí podávám následující vysvětlení:

Zatím se tam nebude stavět nic. Jde o městské pozemky, které byly v minulosti ohraničeny protipovodňovou hrází. Při současném žebřímě z okolí Vltavy u eských Budjovic jsme na náklady žebřímě firmy nechali z těchto pozemků odstranit ornici, uložit na ně vytřené stejné materiálu od Vltavy a to až do výše 1,9 metru ve spodní straně pozemku. Následně se celá plocha opět pokryje ornici. Město celá akce nestojí ani korunu a získá cca 30 pozemků pro stavbu budoucích rodinných domků jiného. Celé předmětné území je v územním plánu města vedeno jako zastavitelná plocha pro bydlení a služby. Současně dojde po dohodě s kynologickým klubem Falco k přesunu psího cvičiště na vnější stranu (dnes již bývalé) protipovodňové hráze.

Všichni se můžete denně přesvědčit, že se území zavazuje kvalitním stejným materiálem. Město tím do budoucna získá nejen kvalitnější pozemky pro výstavbu, ale i budoucí významné příjmy za jejich prodej.

Děkujeme za pochopení.

Tomáš Jirsa, starosta města

STŘEDNÍ ODBORNÁ ŠKOLA ELEKTROTECHNICKÁ, Zvolenovská 537, 373 41 HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

*Možnost uplatnění absolventů ve společnosti E.ON R s.r.o.
Blíže informace na níže uvedených adresách.*

nabízí výuku v těchto oborech

26-43-L/001 Mechanik elektronik – počítačové a zabezpečovací systémy
4 letý studijní obor zakončený maturitní zkouškou

Zaměření: výuka analogové i číslicové techniky, počítačové sítě, programování mikroprocesorů, jednopólové mikropočítače, zabezpečovací systémy a spotřební elektronika

26-47-M/002 Elektronické počítačové systémy

4 letý studijní obor zakončený maturitní zkouškou

Zaměření: obor poskytuje absolventům technické vzdělání v oblasti elektronických počítačů s využitím moderních komunikačních technologií, obsahem výuky je číslicová technika, elektronika, programové vybavení, základy programování, správa a nastavování počítačových sítí, součástí výuky je každodenní využívání výpočetní techniky a internetu, od této ročníku možnost volby z těchto zaměření - programování, počítačové sítě a programování jednopólových mikropočítačů

26-42-L/001 Mechanik silnoproudých zařízení – počítačové řídicí systémy
4 letý studijní obor zakončený maturitní zkouškou.

Zaměření: montáž, seizování, opravy a zkoušení elektrických zařízení s elektronickým řízením, ovládáním, jističím a signalizací, s využitím moderních technologií, měřících a diagnostických metod, výuka projektování na počítači, programovatelné logické automaty pro řízení procesů v průmyslu, instalace a nastavování zabezpečovacích systémů, práce s výpočetní technikou, tabulkovými kalkulátory a textovými editory, využívání internetu

Od 2. ročníku pro nejlepší žáky možnost stipendia od společnosti E.ON

26-51-H/01 Elektrikář – slaboproud, 26-51-H/02 Elektrikář – silnoproud
3 letý učební obor, zakončený závěrečnou zkouškou, získání výučního listu. *Zaměření:* provádění elektrických rozvodů a instalací, zapojování a opravy nejrozšířenějších elektrospotřebičů v obvodu elektronických, programování logických automatů, montáž a instalace zabezpečovacích systémů, práce s výpočetní technikou, textovými editory a grafickými programy pro návrhy elektrických zařízení,

Návstavné studium pro absolventy učebních oborů elektro
26-41-L/501 Elektrotechnika, zakončeno maturitní zkouškou
Denní studium dvouleté, dálkové studium tříleté

V přijímacím řízení 2009/2010 nebudou konány přijímací zkoušky, přijetí žáků bude prováděno na základě prospěchu ze ZŠ.

V areálu je možno poskytnout ubytování ve 2 – 3 lůžkových pokojích, celodenní stravu, mimoškolní vyžití.

DEN OTEVŘENÍCH DVEŘÍ v sobotu 6. 12. 2008 od 8.00 do 13.00
V jiném termínu je možno školu navštívit po předchozí telefonické dohodě.

tel. 387 924 202, 205 e-mail: info@sosehl.cz

www.sosehl.cz

Paní Marie Kráslová, listopadových nedožitých 110 let

Narodila se 13. listopadu 1898. Porodila syna a dceru. Díky jim bude její život pokračovat v šesti vnoučatech,

14 právnou a čtyřmi praprávnou aťch. Zeměla 1. července 2008.

»Maminka byla ze sedmi dětí, ale takhle vysokého věku se dožila jen ona. Její rodiče se oba dožili přibližně 85 let, přesně si to už nepamatují. Zato má otec zemřel už v padesáti,« vzpomínala ještě loni její dcera Anna Nohavová.

♥ *S vnoučkami paní Kráslové, Annou Kalašovou, jsme na její babičku trochu vzpomínaly, trochu povídaly, jen tak, o život... Protože každý život má své neobyčejné, i když se žije úplně obyčejně. Když odejde slušný a dobrý člověk, vzpomíná se na něj hezky. Když někdo napíše paměti, má šanci si později připomenout vyprávění na jeho život, paměť vás natáhne do minulosti. Jinak vzpomínky na naše předky odejdou s nimi a jejich potomky pomalu do minulosti...*

Jediné psané vzpomínky máme po dědičce, ty i sešity, které psal ještě jako mladý, než se vrátil z vojny... A tak dnes občas se synem na babičku jen tak vzpomínáme a snažíme se vybavit si třeba slova, která říkala, třeba nejko... a líbila se nám ta slovíčka, protože už je používala jen ona. Babička také říkala: pojedeme na domek a jsem jsem pochopila, že to bývalo asi nutné a důležité označení rozdílu, kdo byl kdo. Chalupník byl méně než domkář, a samozřejmě statkář, takže se to týkalo společenského postavení. Proto babička nikdy neřekla, pojedeme na chalupu.

Kdykoli se ocitnu v tom domku, kde babička bydlela do svých 104 let, tak tam v ní, taková pozitivní atmosféra, kterou tam požívám, to všechno mi připadá – a ten pocit je hodně silný – jako by tam babička pořád ještě byla...

Jestli jsme se scházeli u babičky společně nebo jednotlivě? Pamatuji chvíli, kdy babička jednou řekla: do stovky jsme to s vámi vydržela s vámi se všemi najednou, ale teď už chodíte jednotlivě. Když jste tu všichni dohromady, vy si pak povídáte mezi sebou a já z toho nic nemám a vůbec si vás neužiju. Ono na její narozeniny přicházeli lidé, s kterými jsme se dlouho neviděli, tak je samozřejmě, že jsme všichni spolu povídali, toho přibuzenstva bylo mnoho...

Babička měla naprostý a dokonalý pohled o veškerém přibuzenství, kdo se komu narodil, kdo je kým, každého znala křestním jménem, i děti, které v některých případech přivedla... Byla podnikavá do vysokého věku, zajímala se o svět kolem sebe, ještě když jí zapojovali televizi do pokojíku tady v Domově na Hluboké, babička hned zavedla rozhovor o politice, sledovala všechno dění. Rozhodně nebyla jako nějaká stařenka, která už nic neví o životě a dožívá, neustále byla přítomná duchem... až do května, kdy se její stav zhoršil a byla převezena do nemocnice.

♥ *Dokud mohla, chodila do hlubocké knihovny a spousta toho p e etla, napletla spoustu ponožek a když už m la rodinu opletanou, dávala je dál... M tyhle babičkové dárky připadají velmi symbolické. Každá babička se prostě zvládne n jakou práci pro širší rodinu, která se nám vybavuje i po létech.*

Ponožky bývaly perfektní, jenže ne z nejlepší vlny, takže se brzo prošouhaly. Ale babička zase chytila očka, dopletla chodidlo a bylo to. Měla úžasný smysl pro barvy, takže je hezky skládala k sobě, červená ponožka a nahoru modrá a bílý proužek.

V domku jsme toho nemohli moc mít, ona si to do posledka organizovala sama, až do toho jejího pádu – jak trhávala bylinky, sbírala květy divizny, která byla vysoká a babička malá, natáhla se a spadla dozadu, uhodila se do hlavy, byla v bezvědomí. Povídala nám: Tak jsem se dostala až k panence Marii a ona mi řekla, ještě se úplně uzdravíš, ještě se vrátíš. To jí byly 104 roky. Bylo po povodních, ještě se do domku vrátila, to byla ještě úplně dobrá, obešla celý park, vozívali jsme ji na hbitov. Máš sirky na svítilku? ptávala se. Babička měla velké kapsy, nosila samozřejmě vždycky kapesník a jednou jí sáhnu do kapsy světlu a ona tam v ubrousku zabalený cukr. To kdybych měla hlad, vysvětlila. Vždycky byla praktická, šikovná, nikdy na nic nezapomněla.

♥ *Ten hbitov a napojení na zem – to je asi ve vyšším věku výraznější, starší člověk se z něj cítí blíže svým předkům, kteří už odešli, víc s nimi komunikuje, uvědomuje si, odkud přišel a kam zase odejde.*

Někdy se to hbitujeme, někdy na někoho zstaneme jakoby napojení, i když už zemřel, odešel jinam. Stejně jako na babičku, jsem tohle pouto

cítila u svého nevlastního otce, pana Nohavy, musím říct, že jsem si ho velmi vážila a měla ho ráda, hodně dlouho po jeho smrti jsem cítila jeho přítomnost... Byli jsme vychovávaní jako katolíci, v té době se chodilo do kostela. Už jako dítě, babička nás tam vodila, myslím, že takové zážitky v dětství by měly zažívat i dnešní děti, člověk to určitě hodně ovlivňuje. Už jen proto, že nám říkali, jak se nesmí ubližovat, nejen lidem, ale ani rostlinám, zvířatům, jaké je to v nebi, jak je to tam krásné, jsou tam všichni hodní a všichni se v něm jednou sejdou... je to přídava určitého řádu, který v dětství člověku srovná hodnoty. Ta doba už je tak jiná...

Babiččin manžel zemřel poměrně brzy, v roce 1972. On byl bezvadný a moc veselý, babička byla trochu generál, jí děti vykaly, my vnuci také, ale dědičce jsme tykali. Babička chtěla, aby mu děti taky vykaly, ale on řekl ne, mně děti vykat nebudou. Když děda měl jít k obědu, tak babička na něj volala Karle a my děti taky tak na něj pokřikovaly, jak jsme to slyšely. Smysl pro humor měl neuvěřitelný, babička přišla jednou domů, a on hlídal své dvě vnoučata, moji sestru a bratra. A najednou bratr si vymyslel:

A dědičce, pro tady ve zdi nejsou dveře, musí se to v domku obcházet kolem dokola... a děda, no opravdu, tak si je tady udelej, neboj se, udelej díru do zdi! A přijel mu majzlík a kladívko. Babička přišla a spustila: Dědičce, vždyť jsem lidem říkala, že hlídá a co tu děláte?! Ale děda jakoby nic, no, dělá si dveře, ale když se to babičce nelíbilo... rozdělal maltu, hodil ji na stůl, se zabílel a bylo hotovo. Myslím, že si babička s jeho smyslem pro humor hodně užila. Babička byla ráznější a dědičce si v tšinou komandovala podle svého.

♥ *Recept na dlouhověkost asi nepředepíšeme. Ale určitě jsou to lidé, kteří mají hodně životní energie a jsou rádi na světě.*

Celý život babička trhávala, sušila a chystala bylinky. Ale jinak, než

říct. Babička žila celý život v práci. A my o tom spolu i mluvili, já říkám, my babičko taky pracujeme, ale trochu jinak dneska pracujeme.

Já si myslím, že sice pracovali hodně těžce, ale myslím, že klidnou. Já jsem 52 ročník a ještě pamatuju, jak se kosilo kosou, obilí se dávalo do panáku, nejdříve šli sekáči, za nimi šly ženské, které to sbíraly do snopů. Pak byla svačina, sedlo se na mez a v klidu se najedli, povídalo se, smálo se. Když přišli domů, něco se obstaralo, pak si sedli na lavičku před domem, soused s tačací harmonikou, děda měl foukač a když v zimě nebyla práce na poli, tak se zase sešli k práci v chalupách. Jeden druhého podporoval, i připadá mi, že lidé víc drželi přitom.

Babička do poslední chvíle říkala, jíst se má všechno, ale stědmo. Neměla ke ovčím řízům, srdce měla v pořádku. Ale pamatuju, že jsem k ní občas přišla domů a okoukala, co to tu máte, babičko, dobrého? Rizoto. Ale ono to plavalo v omastku, přidala si k tomu šávu z vypečeného masa a zvládla to bez potíží. Knedlíky dělávala ne suché, ale přemazlavé, k tomu nasmažila domácí vejce a zase zalila máslem. Ještě když bývaly zabijačky, naškvařila velký hrnec se sádlem, dal se do zadního pokoje a celou zimu se baštil posolený chleba se sádlem...

A na to, jaké babička pekla dobré buchtičky, makové, povidlové, nejlepší v těch letech, jak říkal můj syn, v těch obyčejných kamnech, do kterých se přikládalo... vzpomínáme do dneška.

Takže si také představte, jak dělávala vaše babička lívance na starém litinovém lívanečku, bramboráky, houbovou omáčku, nebo šmorn na pekáči a nebo plátky hub s kmínem a solí příměsí na plátu kamen... to už nám dneska nikdo neudělá... Bylo by dobré, aby také vzpomínky na nás byly někdy i avé, sladké a dobré.

Foto: paní Marie Kráslová s vnoučkami Annou Kalašovou.

Podzimní výlovy na Hluboké

Podzim, zlátnoucí listí, vypuštěné rybníky, výlov kapra a dalších ryb z hlubokých rybníků. O tom, že nejen o Vánocích by nás měla ryba zajímat, jsme si povídali s ing. Josefem Chmelem z Rybářství Hluboká.

Rybářství k Hluboké patří už dlouho, jak je na tom Hluboká, když ji srovnáte s Těbonicemi?

Podle toho z jakého pohledu. Když to vezmeme z pohledu produkce ryb z hektaru vodní plochy, tak na tom zřejmě bude lépe Hluboká, z hlediska velikosti vodních ploch, je na tom samozřejmě o hodně lépe Těbony, protože se spojila ještě s Tábořem a vytvořila společnost, která hospodí na 8 000 hektarech, takže to je obrovský podnik. Na Hluboké se staráme o plochu o celkové výměře 2656 hektarů, máme 178 rybníků.

Ale jsme tedy lepší ve výnosu ryb z jednoho hektaru! Ano. Pěsťe jen jsme tady na Hlubokou asi o 50 metrů nadmořem níž, to je jedna maličkost, další podstatná věc je, že tady je »kvalitnější« voda, je to voda která je víc prohojená splachy z polí, což je v podstatě hnojivo pro rybník, kdežto v Těbonicích je poměrně hodně rašeliny. A rašelina je vlastně pro rybníky stěží nevhodná, chudá na živiny a kyselá a taková voda způsobuje snížení hektarové produkce.

Nasazení ryb a jejich druhy jsou ale zřejmě velmi podobné v obou lokalitách? Určitě jsou podobné, samozřejmě se ale mohou v jednotlivých rybnících mírně lišit. Historicky jsou známé rybníky, kde víme, jakým rybám se v nich dává a jakým ne, že tady třeba v těchto lokalitách neroste lín, má nějaké vodní... pro už to tak zavedli naši předkové, n kde je třeba tvrdší podloží rybníka, než má nějaký druh ryby rád, jinde je zase u dna to správné bahýnko...

Víme, že ve studených lesních rybnících, by lín šel opravdu těžko, takže osazení rybníků je podle sobě historickým zkušenostem s jednotlivými druhy ryb.

Asi tušíme, co eknete, ale jaké ryby se na Hlubokou hlavně chovají? Kapr, kapr, ještě jednou kapr a zase kapr a potom teprve všechno ostatní. Dělám si legraci, ale tak to je. Tržního kapra vyprodukuje se na 12 000 metrů a k tomu tak 600 – 800 metrických centů ostatních ryb. Což je candát, štika, sumec, lín, amur, tolstolobik, okoun, plotice, perlmak, cejn, jeseter, úhoř a jiné sladkovodní ryby. Už se nám několikrát povedlo také přes tisíc metrů vedlejších ryb. Ale i tak vidíte, že je to opravdu pár procent z celku. Samozřejmě kapr je jistota, když budeme chtít chovat candáta, který je velice choulostivý, tam ta nejistota ve výsledku snážením je o mnoho v tš. V etně náklad na výrobu pládku, nasazení násady, jsou mnohem v tš a je to mnohem rizikovější podnik.

Chcete příklad? V létě se stane, že je v rybníce vysoká teplota, candátovi stačí 24 – 25° C a už je mu v té vodě zle. Při té vysoké teplotě klesne v tšinou kyslík ve vodě, obsah kyslíku se dostane pod 2 mg a candátovi je ještě hůř. A když se sejdou takhle nepříznivé podmínky, tak nám v těchto rybnících candát uhyne. Což je u kapra málo pravděpodobné, nehledě k tomu, když se to stane v kaprim rybníce, tak na to snadněji přijdeme, protože kapr to signalizuje, chová se podle toho, nechutná mu, jde k hladině, schová se do

jítku, pokud je tam nějaký... Chová se prostě tak, že nám dá najevo, co se děje. A jestliže se ozve, máme ještě možnost nějak pomoci. Těm na polovinu rybníků máme provedenu elektřinu, s pomocí provzdušňovače, injektor se dá pak pomoci. Snadno pomůžeme dvacetihektarovému rybníku, u těch v tších, stohektarových, už je to těžší.

Je to podobné v rybářství jako v lesnictví, starých čemeslech s dlouhodobou zkušeností? Spíš se bere v úvahu zkušenost a udržují se tradice, než podnikají nějaké nové experimenty? Samozřejmě jsme výrobní podnik a živíme se produkcí ryb, takže si nedovolíme experimenty ve velkém, abychom něco zkusili a ono nám to nevyšlo, to prostě nejde. Ale děláme poloprovozní pokusy, a to na plochách velikostí pár hektarů. A tam samozřejmě ověřujeme linie ryb, které jsou vhodné, kterým se bude u nás dobře dít. Když to vezmu trochu do historie, tak třeba u kapra, objeví se jiná linie, například dobrá ryba byla dovezena z Maarsse, a když jsme s ní našeho kapra zkoušeli, uděláme z rodičovských plemen heterozygota a zjistíme, že výsledná F1 je vynikající, takže ano, zkusíme to nejdříve v malém, a když to vychází, rozšíříme novou linii kapra do našich rybníků.

A pak kapra vylovíte. Takže teprve se mluví o kochat krásou podzimních výlovů... Co ještě se ale kolem rybníků během roku děje?

Stručně: v zimě komorujeme ryby, staráme se o ně, aby přežily. Kapr roste totiž i roky, u nás ho necháváme růst v tšinou ty ty, protože tady v oblasti budovické pánve máme celý letní systém. Pak je jarní lovení, kdy také část pládku nasazujeme do rybníků na jaře a další část pak na podzim. Přes léto, to je asi nejnáročnější práce, kdy se snažíme co nejvíce ryb z rybníků, které už dorostly, odchytit a dále se nám to až do nějakých 35 – 40 % z celkového ročního objemu naložených metrů ryb. Tím, že část ryb »vytáhneme« v létě – si v rybnících necháme prostor pro ostatní ryby, ty zbylé tam dorostou – a zlepšujeme si ekonomiku podniku tím, že prodáme ryby během léta a máme peníze dříve. Je to problém v tšech, protože esky zákazník přes léto ryby nekupuje, kapra nebaští, nechává si ho až na zimu na vánoční dáčky. Kdežto cizinci, země kolem nás, jí ryby po celý rok a tím všem vyhovuje, když od nás dostanou první ryby v červnu, červenci... Pomocí Fish Marketu vyvážíme ryby do ciziny. Bez zahraničního odběru bychom měli velký problém.

A pítom poád je jeho eský kraj kapr tradiční hlavíka na všech pohlednicích a prospektech. Škoda, že ho tak málo máme. Pro si my esí si na kapra vzpomeneme jenom na Ježíška a poád úspšně ignorujeme veškerá tvrzení, že ryby jsou zdravé? Pro nemáme aspo v jižních tšech rybárny, kde bychom mohli kupovat první ryby poád...

Tyhle prodejny v tšinou nejlépe fungují přímo u sádek, protože v létě a po Vánocích kupují lidé tak málo, že prodejna se neuzdrží. Budovické jsou velké množství a se zděšením jsme zjistili, že zájem je kolem sezóny výlovů, n co málo p

jarním lovením a o velikonočních, a tím to koní. Takže prodáváme hlavně v říjnu, listopadu, prosinci.

eský lovík namítne, že ryba není v létě chutná. Říkám ano, když si ji dojdeš chytit na rybníka a hned ten den ji sněžíš ve e i, pochopitelně není dobrá, já to vím. Ale já ti n co povím, my ji chytíme na rybníce, odvezeme na sádky, tady po ká dva, tři, pět dní podle teploty vody a kyslíku a když je láná, maso se utáhne, zpevní, kvalita masa se zlepší a pak se teprve prodává a ta ryba je v dokonalém pládku. V létě je třeba, aby ryba byla chvíli v chladnější vodě a nenakrmená, a pak je chuť výborná. To není problém.

Další námitka, že rybí maso je dražší... To určitě je, nicméně opatřujeme, že je kvalitní a zdravé a občas si ho dopřát by nám rozhodně prospělo víc, než jíst jenom levnější kuřata a břísk. Možná bychom aspo ušetřili za prášky na vysoký tlak.

V ostatní Evropě je to opravdu lepší, třeba se to od nich aspo naučíme. Maarsse a Poláci jsou na tom o hodně líp, během pár let podstatně zvýšili spotřebu rybího masa na obyvatele. Je to zajímavé a stálo by za to se nad tím zamyslet, pro čeho by to nemohlo být i u nás.

Loni, když se lovil Bezdrev, byl tam pan Stupka, kuchař. Měl mikrofon kolem krku, aby měl volné ruce a on se svou výměstí, nejenže pekl a smažil, ale povídal k tomu a 50 – 70 kilo rybího masa za celý den v pohodě připravil a rozdál. Všem moc chutnalo a nikdo se neošklíbal nad rybím masem ani kosti kámi, diskutovalo se u toho, lidé se dozvěděli spoustu zajímavostí, jak nakládat s rybím masem. Ne každý si umí rybu připravit, ne každému se chce ji kucht a porcovat, připravené polotovary jsou samozřejmě jednodušší... A možností, jak ryby konzumovat je dost, uzené ryby, makrely, naložené ryby, rybí saláty... jeho eská tradice je přece obrovská a specialit je spousta.

Kam vaše ryby vyvážíte?

Prodáváme je pomocí akciové společnosti Fish Market a prodáváme je konkrétním odběratelům, odhadem nejvíce tš odběratel je Německo, Polsko, Maarsse, Rakousko, n co málo Francie, Itálie, n co málo Holandsko, tam to spíš vozí Němci, kteří to u nás koupí a prodají dál. My totiž prodáváme po kamionech velkou odběratelům, to je od 80 – 120 q v jednom autě a odběratel si ryby pak rozváží dál pro menší zákazníky, zpracovatele, rozvozce. A zapomněl jsem na Slovensko, tam dodáváme také docela zajímavý podíl ryb. Prodává se tam hodně rybích násad nebo i dospělých ryb přímo do rybníků, protože Slovinci mají rozvinutý sportovní rybolov.

Jak to vypadá, když se prodávají ryby tak daleko? Vozí se samozřejmě živé?

Ano, všechno je to živé. Nejen násada, ale ryby určené ke spotřebě také. Je to nákladné, takže se tím vysvětluje souvislost s finančními náklady a cenou ryb.

Kdybychom vzali kamion a naložili ho jenom masem, kuchařského kapra, plky nebo podkovy kapra, tak se ho se naloží 200 – 300 metrů,

p ikryje plachtou a odveze se obrovský objem rybího masa. Ovšem živé ryby, to je kamion, který má rybářské bedny, tekutý kyslík zplyne uje v bednách a pod kyslíkem se ryba p evází vzdálenosti až do té Francie, Itálie... Není problém náklad dovézt erstvým. Dokud vydrží kyslík, je p evoz možný, takže i t i dny cesty. Jsou to opravdu velké vzdálenosti, které ryby projedou.

Technologie p evozu se ur í modernizuje?

Ur í, já pamatuji dobu, kdy se ryby p evázely jenom ve vod . Když budu mít auto a budu v n m mít bedny, tak tam podle teploty po asi dám t i, ty i metrické centy ryb na bednu. Když budu mít provzdušněné bedny, tak do bedny dám šest, na krátkou vzdálenost až sedm metrů ryb. A když tam mám tekutý kyslík, a my tahle auta máme, tak tam dám bez problému dev t – deset metrů . Takže to je obrovský rozdíl oproti d ív jsku, vezu stejn velký náklad, co se tý e objemu beden a vody, ale jejich obsah živého rybího masa je mnohem vyšší.

A po ád ještě zásobujeme hlubockým kaprem Pražský hrad?

Po ád jsme tradičním dodavatelem ryb na Pražský hrad, ta tradice tu byla, už když jsem nastoupil a tak jsme ji jen trochu vylepšili. Máme smlouvu o dodávce ryb, s tím, že m žeme používat dov tek Smluvní dodavatel pražského hradu. Minulý prezident – mluvím o Václavu Havlovi – za n j byly ryby na talí i ast jí, jedl ryb z ejm í prost ednictvím svých návštěv v veliké množství. A celý objem ryb každý rok vy erpali. Sou asný prezident Václav Klaus ryb tolik nejí, takže dodáváme velice málo. Uvidíme, jak bude mít ryby rád p íští prezident...

Jaké po así na výlov rybář i rádi?

Samoz ejm je lepší studená a dob e kyslíkatá voda. Není pro nás dobré, když je moc teplo, letos nám to v zá í vyšlo, protože se ochladilo. Pokaždé za ínám radši t mi menšími rybníky, kde se dá líp zvládnout nedostatek kyslíku a teplota, p esto i te na Blatci, který má sto hektar , bylo p i výlovu mí kyslíku, ryba je pak vy erpaná, unavená a m že mít problém, aby se srovnala, hlídáme to.

Jak v bec zvládáte takhle jednorázov vylovit velký objem rybník ?

St ídají se po dvou letech, máme tak zvaný dvouhorkový systém, takže dva naše velké rybníky st ídáme, abychom je nelovili v jednom roce. V Bezdrvě je letos ryba t i roky stará, tak kilo deset, kilo dvacet, p íští rok bude mít p es dv kila. Takže letos je na ad Munický, má rybu 2, 20 a 2, 40 kg. Takže se sloví se a nasadí se rybi kou váhy od 10 do 15 deka, je dvouletá a dva roky roste v rybníce, než bude k výlovu.

Malé rybi ky na násadu si také chováte sami?

Máme líhe v Mydlovarech, máme genera ní ryby. Genera ní ryby si také chováme sami, máme tedy uzav ený cyklus, to znamená, že všechno si d láme sami. Od genera ních ryb, k chovu pl dku, až po tržní ryby.

Když je po ád stejný tatínek a maminka, nedegenerují rybí d tí?

K tomu samoz ejm nesmíme nechat dojít. V sou asné době už jsou moderní metody a zp soby, jak v genera ním hejnu zabránit nebezpečí vzájemně p íbuznosti nebo malé

variability p íbuzenských vztah . Jsou moderní technologie, které sledují, jak p íbuzensky blízko si ryby v té skupině jsou a když už by to m l být problém, tak »p ílijeme novou krev«. Vezmeme si t eba z Nových Hrad ryby, necháme si pomoci krevních markr otestovat, jestli nov p íjaté ryby jsou opravdu z linie t ebo ský šupinář , jestli je to ta sorta, co tady chováme a chceme. Oni nám potvrdí, že ano, ale že mají jinou variabilitu v genetickém kódu a my zase m žeme chovat n kolik generací budoucích potomků bez obav. Tak zvané F 1, k íženci ryb, ale i jiných zví at, se používají v chovech asto. Nap íklad u kapra máme linii ryb ma arský lysec a linii ryb severský lysec, z jedné linie používáme jikrná ky, z druhé mlí áky a z nich dce inná generace bude použita v tom po tu, kolik pot ebujeme tržních ryb. Ryby z téhle další generace už nem žeme zpátky použít jako genera ní rybu; genera ních ryb nám sta í pár stovek, není jich pot eba mnoho, kap í jsou velice plodní.

Co by degenerace u ryb nesla? Samoz ejm by ryby byly choulostivější, nemocnější, mén by rostly, h by využívaly krmivo, m lo by to spousta nedobrych vliv . Dnes je to dokonale zvládnuté, máme mikro ipy, které se dávají chovným rybám a pomocí mikro ipu pak víte, co ta ryba je za . Jsou doslova do písmene popsány, mají sv j rodokmen.

Spolupracujeme s Výzkumným ústavem rybář ským a hydrobiologickým ve Vod anech.

Kterou rybu máte nejradši, která je vám sympatická? Kapr je skute n takový eský symbol... V T eboni po každém výlovu vypráv jí o symbolickém bílém sumci, máme my také n co takového?

Na to neumím odpov d t, kterou rybu mám nejradši, to nejde takhle íct. Každá ryba je n jaká, každá má n jaké vlastnosti, každá ryba se n jak chová ve svém prost edí...

Bílého sumce máme, máme jich dokonce n kolik desítek, možná stovek. On to není albín, je to sv tlá forma od tmavého sumce. Nejd ív jsme si íkali, je to rarita, zkusíme je, tak jsme je nechali vyt ít... a pak jsme nev d li, co s nimi. Bylo jich moc a nikdo je necht l, takže až tak vzácný už není. B hem výlovu se jich na sádkách objeví n kolik desítek a spíš máme problém je prodat, než že by to byla vzácnost žádaná.

Jste v plném proudu výlov , ještě máte dost p ed sebou. Stihnete to s vaším po tem zam stnanc ? Máme u n z rybář ského u ilišt , samoz ejm máme brigádníky, na dopravu si musíme sehnat dopravce a vybíráme si takové dopravce, kte í pro nás už jezdí n kolik let. Ten

lov k s autem pak už zná a ví, trejí se na rybník i na sádky a stejn tak se nau í i brigádníci. Je to náro né, lidí ubývá, n kdy se dostáváme opravdu na hranu.

Copak v jižních echách není o rybář ské emeslo zájem? Vod anská škola je dobrá škola

a nechci za ni mluvit, ale pochybuji, že k ryba in jdou všichni, kdo vystudují rybář skou školu. Také to souvisí s platy – o tom jsme tedy mluvit ani necht li, ale jsme v rámci zem d lství, takže platy jsou zem d lství hodn podobné a chápu, že pro mladé je to složité i v tomhle sm ru. Lesáctví se d dilo z generace

na generaci, u rybář to také tak bývalo, ale doba se p ece jen m ní.

A pytláctví jaké bývalo za císa e pána, existuje dodnes? Pytláctví bývalo dost nep íjemné, d lalo nám dost starostí, ale p ed n kolika lety, kdy bylo p e azeno zákonem z p estupků mezi trestné iny, ho dost výrazn ubylo. I když ubylo spíš takové to pytláctví, které s oblibou p stovali d da s vnou kem, že si ulovili na utržený prut a vlasec rybu, to bylo také neškodné pytláctví... Pro n to byly druhé vánoce, když se kap ík chytil... Spíš nás rybář e trápí organizované party, které zkoušejí pytlat ve velkém... A když už pytlá í, tak se snaží o dravé ryby, protože úlovek není pro jejich pot ebu, ale cht jí ho zpen žít. Ob as se to d je a jedna z možností, jak se proti tomu bránit je, že do rybníků , kde jsou k pytláctví vhodnější podmínky, už žádné dravé ryby nenasadíme. Tam je prost jenom kapr...

Další ást šk dc je na nástrojích, ná adích, lodích... Nesmíme nikde na rybníku nechat hliníkovou lo , protože nám ji n jaká banda odveze a prodá do sb ru. Když natahujeme v zim elektrické kabely, abychom udržovali v provozu za ízení na provzdušněné vody pod ledem, automaticky p ídáváme ke kabel m idla, aby to n komu z nás doma zvonilo na mobil. A ten doty ný t eba ve dv v noci p i zvon ní vyjždí na místo, protože se práv kradě kabel. P eseknou kabel pod proudem a také ho odvezou do sb ru.

U Blanského rybníku nám kradli hliníkovou lo , velkou, s násypkou, kudy se krmí ryby, dobrá lo , kterou m že obsluhovat p i automatickým krmením jeden lov k, stála 80 000 korun. Je to dva t i roky a našť stí kolegovi zavolal všímavý houba a našť stí policie dojela v as, šestimetrová lo z p lky rozsekaná sekerou, cht li ji nakládat na vozík za osobním autem a odvézt z rybníka pry ...

To jsou p ípady, kdy se st etneme s pytláky a navíc to m že být i nebezpečné setkání, protože je to kriminální delikt a oni se snaží bránit i zna n brutáln ...

To bohužel nebylo veselé téma. Rad jí proza te, jestli vy sám jíte rád ryby?

Ano. Jím všechny ryby a mám je rád. Když se mn zeptáte, jaká mi chutná, tak každá, která je dob e p ípravená. S oblibou vyprávím p íhodu, že jsem jednou ještě jako mladý kluk lovil rybník a ve er jsem šel do hospody na ve e í. Byla tam taková babi ka, roznášela pití a jídlo a já vyprávím o tom, že jsme lovíli rybník, byli tam cejní, jeden jako druhý, p íkilový, co s ním, s cejnem, tak trochu pohrdav jsem se vyjad oval... A babi ka poslouchala a ptala se, a co íkáte, paná ku, cejní, jo? Co jste s nima ud lal? To, co bylo padlé, jsme vyhodili a živí p íšli na sádky, no nevím, co s tím budem d lat, vždy je to k ni emu, cejní. No, k ni emu, p íneste mi jich pár, povídá ta babi ka, nechte je celý i s hlavou, jen vykuchejte a oškrabte a p íneste je zítra ve er. Dob e, tak jsem je druhý den p ínesl, babi ka mi ekla, po kejte, nedávejte si nic k jídlu, já vám je p ípravím. A já se škaredil a že nechci. P ínesla je potom rovnou na peká i, tak já že to ochutnám... Pražení cejní, páni! Ješt dneska se mi sbíhají sliny! M žu íct, že jsme si pochutnali jako nikdy p edtím a nikdy potom, a íkám to celé proto, že jsme to doma

pak kolikrát zkoušeli a už nikdy, nikdy nebyli tak skvělí jako tehdy ...

Tím chci říct, že i ten možná

opovrhovaný cejn, když se správným způsobem s sebou připevňuje, tak je vynikající a mimořádně chutná ryba.

A nabídka rybích specialit na Hluboké z vašeho pohledu?

Já si myslím, že pořád malá, nedostatečná. Podle mě by si Hluboká zasloužila mnohem větší nabídku rybích kuchyní ...

Vlec ems hraje roli módnost, třeba se do kámas – a Hluboká by s nimi mohla začít – že se do nich vrátí proslulá rybí kuchyně ...

Je to o zkušenosti kuchaře, o lásce k vaření, a tak si zas jednou přečtěte knížku Oty Pavla nebo koukněte na film o Jožánkovi, kde dělal rybař a hrál starý pan Deyl a zjistíte, že rybař i, ryby, dobré jídlo a láska k vodě nám patří a dostanete na rybu zaručeně chuť!

A to, že v našich městech máme všichni stejné Vánoce a na talíři smaženého kapra, to je tradice, kterou bychom si měli udržet. Vepřový řízek vám při obalování na prkénku nikdy neposkočí, protože není tak křehký a kapra ve vaně už malý vepřový řízek v bec nemůže nahradit!

Restaurace Rosa

pořádá další taneční párty s kapelou Star 21.11.08 od 21.hod.

**☎
736 202 255**

Sbor dobrovolných hasičů Bavorovice oslavuje

O Dne 30. září 1923 se poprvé sešli obyvatelé Bavorovic, aby na ustavující schůzce založili Sbor dobrovolných hasičů obce Bavorovice.

A tak již od jara jsme se letos připravovali, abychom 85. výročí založení sboru oslavili a připomněli si a oslavili. Jak jinak než soutěží s ostatními družstvy?!

Termín soutěže padl na sobotu 30. srpna 2008. Protože jsme byli pozvaní i vzdálenějšími přáteli, zajistili jsme pro nás na dopoledne prohlídku zámku Hluboká nad Vltavou. Po návratu zbyvalo asi tak akorát na oběd (opečená klobása) a soutěž mohla začít.

Očekávali jsme hojnou účast soutěžících, ale účastnilo se jenom 7 družstev mužů (z toho 2 naše) a 2 družstva žen – 1 naše a 1 z Bešonic.

Děti nesoutěžily, pouze naši mladí hasiči předvedli své dovednosti v ukázkách svého útoku.

Zejména naše přípravka (děti ve věku 4 – 6 let) sklídila obrovský aplaus, neboť předvedly ty nejlepší ukázkové útoky s nadšením dokonila.

A velikánský dort byl jenom zaslouženou odměnou. Rovněž tak mladí hasiči dávali svým dospělým kolegům na v domě – dýcháme Vám na paty (na

zchlazení dostali mražené dobroty). Celkové pořadí v říši nepokvapilo: hlavní cenu (soudek piva) vyhráli hasiči ze Sedlce, následování mužstvem Mydlovar, kteří byli naši kamarádi z Radhostic u Vimperka. Naším mladším mužstvem se útok moc nevydařil – byli diskvalifikováni, stejně jako družstvo ze Zahájí. Starších mužů byla 2 družstva – vyhráli mydlovarští nad bavorovickými. Rovněž žen byla 2 družstva – tady ale šlo o náš úspěch, Bešonice obsadily až druhou příčku – demizónka vína ale obdržela obě družstva.

Po vyhodnocení soutěže a předání pohárů a cen jsme se přesunuli na zahradu pod hasičárnou, kde máme pergolu s krbem. Již v pátek odpoledne jsme zde postavili stany a připravili stoly a lavice, aby se sem vešli nejenom hasiči, ale také všichni naši příznivci. K obědování bylo připraveno pivo, víno, limonády a také uzené selátko a v krbu opékané špízy. Vzhledem k tomu, že máme i kamarády, kteří ovládají hudební nástroje a zpívají, byla výborná nálada a došlo i na tanec. Se sedmou hodinou večerní na trávník vpochodovaly naše ženy a za nepřetržitého potlesku předvedly svou spartakiádní skladbu Poupata. Všichni přítomní byli z vystoupení nadšeni a Spolek bavorovických holek vždycky velice rádi uvítáme. Pod vlivem představení se mnozí pustili do tanečních kreací a podávali obdivuhodné výkony. A tak se nám skvělá zábava protáhla až do pozdních ranních hodin. V tu dobu už v kotlíku na krbu bublala výborná polévka se sýrem = rovná ka. Postupně, jak se kdo vyspal, jsme se zde opět sešli a po polévce jsme s našimi hosty vyrazili na Kanál u Českého Vrbného, kde jsme měli zamluvený raft a hasiči i mohli předvést, že to umí nejenom s vodou, ale i na vodě divoké. Že se vody nebojí, dokázali snad všichni účastníci.

Naši radhostičtí hosté se loučili, ale v tu chvíli už na raft nasedají naši nejmenší a tak honem zamávat a připomínat se, aby i ta drobtina byla spokojená jako my.

Zda i celý víkend utekl jako voda a my věříme, že se opět brzy sejdem a určitě se nebudeme nudit.

Za SDH Bavorovice M. Prokopová

Vyprávění o knížce, která nesmela být na světě...

Tohle vyprávění jsem připravila z textů pana Borise Jachnina, kterými se vracel ke smutnému osudu jedné knížky. Dále jsem použila úryvky přímo z knihy. Její ilustrace – fotografie události Honza Pírgl – podívejte se: nad ním je text od pana Horníka, pod ním dva zápisy z knihy návštěvníků – jeden víc než netolerantní a druhý moudrý. Tak to bohužel stále je a bude a zdá se, že vybojováno nebude nikdy. Ani tahle knížka svůj lepší osud – totiž, aby vůbec mohla být vytisknuta a dostala se k čtenářům, dosud nevybojovala. Existuje možná v jediném výtisku, a tak se vám aspoň ve zkratce dostane do rukou. A možná se nám ji podaří ve větší rozsahu ukázat na webových stránkách. Je smutné, že nikdy nepřišla doopravdy na svět. Osudová patřila k naší Alšově galerii, ale ukazuje na netoleranci všech věcí, anebo celého lidstva... chcete-li, pro výstrahu a k zamyšlení. AR

Hlasy bez rámečků, scénář rozhlasového poezie, Boris Jachnin. (Výstava)

Toto je vyprávění o knize, která byla dvakrát zavražděna. Byla to kniha pro každého zvláštní a snad si tedy zasloužila lepší konec než tenhle.

Ale zachoval se výtisk této knihy, náhodou, a proto možná, že dvojí vražda knihu nezabila úplně, že se kniha může narodit potě.

První záměr knihu vydat tvrdě napadl na výstavě v AJG na Hluboké v roce 1963. Ředitelem galerie byl osvícený organizátor kulturního života Bohumil Houdek. Byl si v domě, že »Alšovka« je ústavem ojedinelým, monopolním. Zavázal se věst galerii v nákupní i výstavní politice jako ústav, pro níž odbornost a objektivita jsou víc, než provinciální politická hlediska. Nebál se vzít do vedení mladé progresivní odborníky. Mezi nimi byla výraznou osobností historička umění Věra Linhartová. Za její pomoci se uskutečnila **Výstava imaginativního malířství**, která na dlouho poznamenala vzrušením celý náš kulturní život. Po adematických výstavách, které poskytovaly nutně jen částečný obraz, bylo tu ve srovnání představeno výtvarné umění v letech 1900 až 1963 jako v domě smýšle k novému vidění světa. Ve skvěle vybraných cyklech se tu objevily svobodně všechny důležité výtvarné tendence a názorové okruhy, impresionismus, generace Osmé, imaginativní a abstraktní malba...

Ke skandálnímu ohlasu výstavy přispívaly dvě věci – vysoký počet návštěvníků – a dojmy, nesmiřitelně rozporné, jak je návštěvníci zapisovali do návštěvní knihy. Vedle emfatických slov díky a nadšení zde byly urážlivé odsudky obrazů, malířů i celé galerie.

Procházel jsem výstavu několikrát, s Věrou Linhartovou i Bobinem Houdkem, který svým typickým chladnokrevným způsobem říkal: »*Jen si to hoši prohlédni, než nám to zavou, a mně si taky ešť prohlédnetek*«. Pak se otočil na editela našeho nakladatelství (Růžka, České Budějovice pozn. red.) Vaška Vejsadu a řekl: »*Nejvíce mě z těch návštěvníků zajímají ti, kteří sem píšou návrhy na trest smrti, Odejdu, my za nima zaveme vrata -- a konec. Nedohonili byste je třeba vy -- nějakou knížkou, která by jim to vysvětlila?*« Vejsada vzdychl a řekl: »*Tihle si knížku o umění nikdy nekoupí.*«

Já jsem řekl: »*Já bych to zkusil trochu jinak...*« a tak začala historie knížky, která musela být dvakrát zavražděna... aby to prospělo... komu?

To jsme se vlastně nikdy nedozvěděli.

Sestavil jsem tým jedenácti autorů, kteří se chtěli vyslovit na obranu moderního umění. Jejich hlasy zazněly bez cenzury a omezení. Hlasy bez rámečků, tak se kniha jmenovala. Proti této jedenáctce autorů stála pesilna odlišných názorů: Nesetní diváci, kteří se cítili být rozhorlení a ošizení tím, že zaplatili vstupné na prohlídku obrazů, které se jim nelíbily. Na každé straně knihy byl dole uveden jeden takový hlas. Na každé straně knihy tak vznikl dialog mezi nimi, kteří hájili toleranci a těmi, kteří ji popírali. Chvillemi nešlo ani tak o moderní výtvarné umění, jako spíše o demokratický postoj.

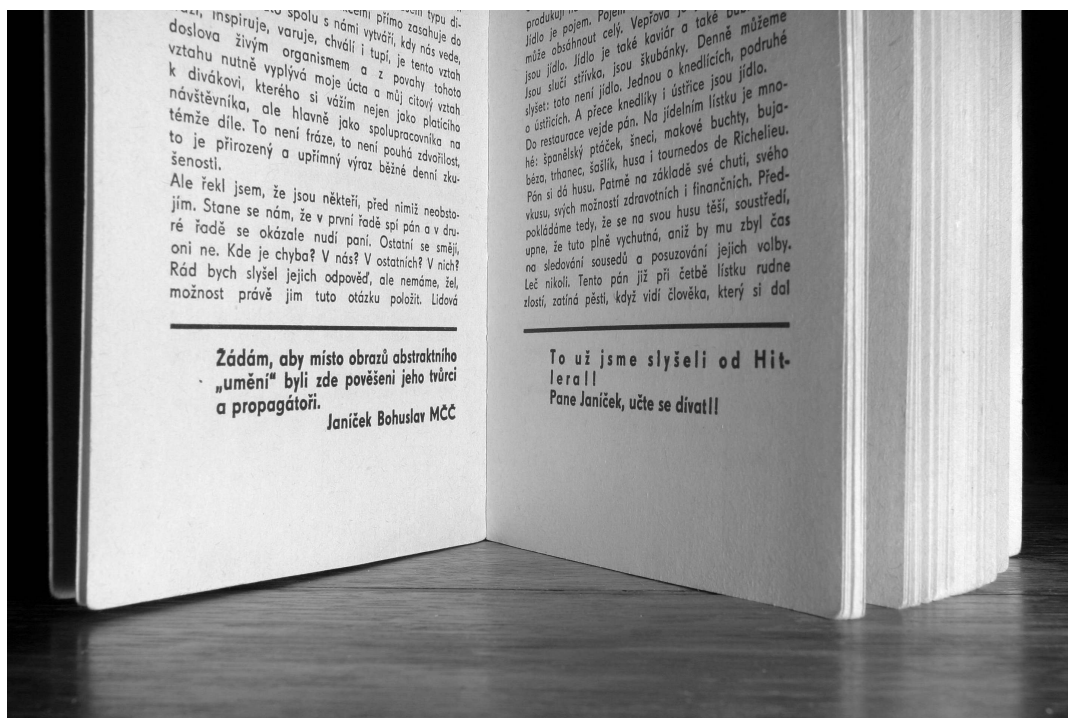
Byly to hlasy bez rámečků, hlasy z obou stran pomyslné bariéry, kterou vytvářela nesnášenlivost.

Jednoho dne byla kniha sestavena. Co bylo dál?

Byl začátek roku 1964. Výstava imaginativního malířství, po invenzi v té době stále nový a pracný. Výstava i katalog byly zakázány. Ředitel nakladatelství

byl povolán na krajský výbor KSČ, aby obhajoval naši knihu – zdálo se, že se mu podařilo funkcionáře přesvědčit. Ale byl to jenom sen.

Ideologická komise, sestavená proto, aby si jela výstavu na Hlubokou prohlédnout, bohužel neznala slova Alexeje Kusáka, že k modernímu umění má člověk přistupovat nepodpojat jako dříve dříve... Když tiskárna měla hotové obtahy stránkových korektur, netl je pouze cenzor ministerstva vnitra (jenž text povolil), ale krajský výbor KSČ si vyžádal šest obtahy. A 3. dubna udeřilo jako blesk z nebe Rudé právo, kde vyšlo usnesení ústředního výboru **O poslání a stavu kulturních časopisů**. Den nato, na krajské konferenci v Českých Budějovicích pronesl vedoucí tajemník referát – a kraj se usnesl knihu zakázat. Nepomohla odvolání,

autorské setkání v pražském klubu Mánes, v čem se dostala až k Novotnému, ale špičková stranického vedení rozhodně nebude postupovat proti usnesení kraje, by bylo nesmyslné, škodlivé a vlastně nelegální, protože konference odhlasovala zákaz knihy i výstavy, aniž se s nimi plénum seznámilo!

Naše kniha neexistovala, ale uplynulo několik let a nastalo to skutečné **Pražské jaro**, jehož květy rozkvetly i na jihovýchodě. Funkcionáři, s kterými jsme se stěží, zdánlivě srozumitelně obraz, ale ve skutečnosti nůst o nůst jiného, o právo umělců vyjádřit svůj názor – a právo galerie jeho obrazy vystavit, tedy vlastně o otázky svobody, tito tajemníci i u nás padli.

Na začátku března 1968 došlo k výměně dopisů mezi profesorem Linhartem, jenž zastupoval jedenáctku autorů a editel nakladatelství. Bylo dohodnuto, že Hlasy bez rámečků vyjdou a texty byly dány podruhé do sazby. Pak vyrazil Brežněv dle naší domácnosti. Nebyl to žádný bibliofil, poznali jsme to brzy všichni, když začalo období normalizace. Kniha byla vytištěna s vázáním bohužel až v roce 1969. Později. Generální brepřtoš, který se vepchal na křeslo prvního komunisty a později i prezidenta, mohl být spokojen. Profesor Linhart vykázal ze své strany. Věra Linhartová a Alexeje Kusáka vyhnal za hranice. Ředitel nakladatelství dlel topil e a jeho redaktoři byli ve slévárně.

Kniha byla zavražděna podruhé.

Celý náklad byl odvezen do drtičky v papírnách. Kolikrát mě napadlo, jestli se nějaký výtisk nezachránil... Zachránil, jak se nedávno ukázalo... Proti mafii hrubiánů se asi vždycky konstituovala nějaká mafie slušných lidí. Ani jsme to netušili. Člověk si nů kdy docela zbytečně myslí, že je opuštěn...

Ukázky z knihy Hlasy bez rám :

P Žádám, aby místo obraz abstraktního umění byli zde pověšeni jeho tvůrci a propagátoři. *Janík ek Bohuslav*

P To už jsme slyšeli od Hitlera. Pane Janíku, u te se dívat.

PP **Miroslav Horník – Vzkaz.** ... Každý z nás něco produkuje. Někdo hřebíky, jiný máslo. Někdo lokomotivy, jiný výchovu dětí. Někdo židli a někdo básně. Každý vyrobí máslo a na chleba si je možná maže ten, kdo vyrábí hřebíky, u dětí ti nebo píše básně. Život je plný vzájemných vztahů a jeden sloužíme druhému tím, co umíme a k tomu rozumíme.

Mohu – zatloukaje hřebík nadávat tomu, kdo hřebík vyrobil, i tomu, kdo postavil stůl. Ale mohu také přiznat, že neumím zatloukat hřebíky. Mohu chválit máslo a shledat báseň nesrozumitelnou, ale mám jistou síť týmž máslem pokazit žaludek a tutéž báseň shledá krásnou. Nemám rád ořechy a nesnáším špenát. Pro bych ale měl až k smrti nenávidět to jídlo o kukuřice?

P Záleží na tom, co kdo hledá v obrazech. Každý vidí umění dle své inteligence. Někdo stačí srnky s bílou prdelkou a někdo ne.

Bez podpisu.

P 40 % obrazů namalují také. *Varta Milan, Praha 1.*

PP **František Červinka – Slovo historika o minulém století, o lidu a o umění.** Největší umělecká díla, například v architektuře, literatuře, divadle a ve filmu, působila bezprostřední silou již na současnou generaci. Někdo z těch lidí vnímal víc, jiný méně, leckterou hodnotu díla ocenily teprve generace další, ale všichni byli přesvědčeni, že dílo pochopili a viděno je přijímali. V různých výtvarných uměních a umělostech i v poezii jsme svými tendencími protichůdných, kdy doba dohání své omyly. Proto je třeba nastolit mezi umělcem a divákem ovzduší svobody a tolerance. Nikoli ve smyslu kompromisu ze strany umělce. To je zhruba nemožné.

P Na výstavě jsou některé obrazy, které by sem neměly patřit, například Medek. *Kolná.*

P Moderní obrazy – ztráta času. *Brnářová.*

PP **Alexej Kusák – O výkladu moderního obrazu**

Abychom mohli rozumět obrazu, musíme upustit od každé ověřené snahy mu rozumět. Dítě nerozumí v cem kolem sebe, ale velmi intenzivně je vnímá. Proto je v dítěti tolik bezprostřední uměleckého. Chceme-li vnímat umění, musíme se stát dítětem, nepodpojatými dětmi. Dítě nepodezírá skutečnost z podvodu. Nepodezíráme tedy umělce. Teprve od vnímání, v němž barva a tvar v nás začínají znít jako melodie, vede cesta k chápání umění.

P Zdá se mi, že dvě koruny vstupného jsou nekleslé peníze za zhlédnutí těch novodobých mazanin. Nechápu rovněž, jak může socialistický stát tyto tzv. malby vůbec uznávat. *Králová*

PP **Ivo Pondělík – Úvaha o potěbě fantazie.** Svým dlátem vyrývá gotický kameník 14. století do reliéfu báje lidí a konšpířů a psy se těmi hlavami, přestože žije mezi bytostmi, jež jsou v anatomickém smyslu zcela normální. Leonardo da Vinci o 200 let později kreslí okřídleného lovce, který se vznáší, a koliv z oken svého ateliéru mohl vidět jen pokojně procházející se florentské měšťany...

P Sů to velmi pěkně vci, ale lidé sa na ne nevedia díva. *Jelínková*
Navrhují přejmenování obrazu Krajina s červeným nebem na Velký fialový hnus! *P. Š.*

PP **Karel Šiktanc -- Sedmero živých úzkostí.**

Mám úzkost z povrchní suverenity. Z lidí, kteří nepoučeni, bez zaujetí, vcházejí do výstavních sálů a po prvním letmém ohlédnutí vynášejí cynické, bohorovné, rozhořčené odsudky, na nichž jsou tak pyšní...

Mám úzkost z nehoráznosti... proto, že umí napovídat i nejprázdnější lidskou nenávist a zlo a otravuje živou vodu studní, z kterých samozřejmě nabírají všichni.

Mám úzkost z nepoučenosti. Kolikrát už společnost sama sebe varovala před zlovolností v jejího géniové po dobu jeho života. Kolikrát už sama uznala, že nošení ohrožení jeho hrobu je už příliš pozdní splátka na nesmírný dluh. A přesto se na tom mění tak málo. Víme, je tu riziko odpovědi, kdo z žijících to opravdu bude – ten v dějinách zlatem psaný. Ale to bylo a bude vždycky.

Mám úzkost z ubližování lidem poctivým a nadaným. Mám mezi výtvarníky dosti přátel... Známe dobrou věc. Když řeknu, že jsou to lidé poctiví a nadaní, že jsou nanejvýš zaujatí svou prací, řeknu málo. Jsou to lidé, jimž se práce stala smyslem života.

Mám strach o umění které by se nechalo zmást povrchními a »lidovými« žánry. Aby nescházelo zbytečně z cesty, aby se nevyplašilo z dočasně nepochopení...

P Tých, ktorí moderní umenie tvoria, treba dať zavreť alebo dať im len suchý chleba se so sebou. *Podpis neidentifikovatelný*

P Abstraktní umění – nedovolit nikomu které vci vystavovat! *Podpis neidentifikovatelný*

PP **Lubomír Linhart – Chápat umění předpokládá chtít je chápat.**
Tentýž lovce, který právem považuje auto a letadlo za potěbný dopravní prostředek, najednou požaduje od umění, aby obrazně a efektivně osvětlilo, i pohybovalo se dostavíčkou a oblékalo se do starodávných úborů...

Jde o všechny ty známé a neznámé, kteří se rozbořují i nepříčetnosti, když si někdo troufá postavit proti jejich povrchu, omezenosti, zaostalosti svůj nový a promyšlený názor. Záleží už pak jen na míře moci, zda jejich bošáckost se projeví pouze slovy, anebo i činy.

PP **Jiří Šotola – Malomluva plivající.**

Co je to za trapné povýšenectví, přijít do sálu, kde jsou obrazy Kremlu, kovy, Fillovy, Štyrského a Zrzavého, tedy obrazy tvůrců, jichž si upřímně vážím, celý kulturní svět a kteří se kvůli výsledkům svého umění těžce propracovávali celý život, a zvenit do knihy návštěv v zprávu že »tycít procent obrazů namalují také«?

P Výstava je krásná a skvěle aranžovaná. Jen doporučuji psychiatrické vyšetření těch tzv. moderních malířů. *Procházková, Plzeň*

P Moderní obrazy, to je strašné. Za to stát platí? *podpis neidentifikovatelný*

PP **Radovan Lukavský – Můj život vedle umění.**

Já nemám pocit, že bych zrovna s moderními obrazy měl nějak zvláštní vztah... Pokud jde o hospodářství s tím, co odvádím na daních, to by mi spíš mrzelo, jestli si neplatím někde nějakého zbytečného úředníka, než jestli z toho ukápnou nějaká koruna malířů na barvy.

PP ukázky z knihy budou k dispozici na webové adrese, kterou zájemci mohou sdělit na požádání. Pište si na e-mail: alenoviny@vohny.cz

Děkujeme paní Boriši Jachninové za seznámení s touto vzácnou knížkou a Janu Pírglově za pracovní dokumentaci originálu a výstižnou fotografii.

Dámský vánoční kovářský dýchánek!!

Muži z našeho samostatného nejsou vbec vyloučeni!

Každý, kdo by si chtěl zkusit upéct vánoční kůrku ve společném kruhu těch, kteří třeba poprvé, anebo už naopak s letitou zkušeností zkusí zaplést vánoční kůrku do copánků, jsou vítáni!!!

V restauraci hotelu Závěš v pátek 28. listopadu.

Přijďte: V 16.00 hodin – pokud si přinesete svoje suroviny, které si na místě necháte zpracovat v těsto.

V 18.00 hodin – pokud spolehnete na těsto vyrobené šéfkuchařem hotelu Závěš.

Po šesté hodině večer se sejdeme všichni u svých stolů v jídelně hotelu a každý si uplete svoji vánoční kůrku. Během kynutí a péčení bude dost času na vyměňování receptů, povídání nejen o péčení, konzultace s příslušným šéfkuchařem a kuchyní hotelu Závěš a samozřejmě obdivování punčičů, ajeť s rumem i bez, svařeným vínem, kterým i dalším už skoro adventním pohoštěním.

Vítány jsou nejen nezkušené, mladé až plaché kuchařky, ale na vyvážení životních zkušeností i ty zkušené, horkou troubou ošlehané kuchařky, které už ve svém kuchařském životě leccos upletly a popletly...

Prosíme o nahlášení účastí v malém vánočním kovářském kurzu buď v recepci hotelu Závěš (dostanete recept na vánoční kůrku) nebo u paní Hanky Hanušové (tel. 777 200 310). Pokud si svoje suroviny nepřinesete, zapravíte laskavě poplatek těstovného pouhých cca 30 Kč.

Mládežnické ukončení sezóny na hřišti

V pátek 25. října se v baseballovém areálu hlubockého Sokola uskutečnilo mládežnické podzimní loučení s hřištěm a uplynulou sezónou. Pravděpodobně naposledy v roce 2008 dostali naši mladí hráči z Hluboké a Zlivi příležitost po odpočívání si užít v areálu během softballových, basketballových a frisbeových klání, zaskákat si na trampolínách a seprobíhat v dřevěném hradu. Se soumrakem se všichni postupně přesunuli do klubového zázemí a společnými silami a fyzickou aktivitou posíleným apetitem konzumovali občerstvení vyrobené přímo v kuchyních šikovných maminek a tatínek našich hráčů. Jan Pírgl využil této příležitosti, aby – v souvislosti se svým ukončením činnosti v klubu – hráčům i rodičům krátce podkoval za nasazení během uplynulé sezóny a popálil jim chuť do dalšího trénování. Pohodové loučení se sezónou se protáhlo až téměř do 22:30, kdy poslední návštěvníci zadrželi a rodiče opustili ztichlý a potměšilý podzimní sportovní areál.

Ukončení činnosti brigádníků z Empatie

Hlubocký baseballový a softballový klub zaměstnával v letošním roce také dvě osoby s mentálním postižením, klienty Centra sociálních služeb Empatie, Martina Filase a Milana Matjuka. Jejich hlavní náplní práce byly

zahradnické a úklidové práce v areálu. S koncem října a blížícím se zázimováním areálu byla také jejich práce ve čtvrtek 23. října ukončena. Martin Filas (37 let) byl ve sportovním areálu T.J. Sokola Hluboká nad Vltavou již od května, Milan Matjuka (19 let) jej doplnil na začátku září. Oba brigádníci pracovali téměř každý týden i hodiny pod vedením Jana Pírgla. Jejich hlavní náplní práce bylo udržování areálu během plného provozu (úklid odpadu, úpravy a pleť ploch, hrabání listí, ale také sekání trávy). Jejich činnost měla za cíl nejen zajistit perfektně udržovaný areál, ale zejména – prostřednictvím pracovních činností – osvojení adekvátních návyků v neznámém prostředí, rozvoj samostatnosti a především získání dalších zkušeností a zlepšení možnosti jejich dalšího uplatnění na trhu práce.

Martin Filas získal obdiv svou perfektní údržbou terasy u baseballové restaurace, jím perfektně uskladněné stoly, židle, obědové stoly a další materiál jsou dokonale přístupné, čistě a přehledně. Jím upravené pískové plochy byly pečlivě zbaveny plevele a vyrovnány. Martin přitom báječně dokázal komunikovat s pracovníky v areálu, ale také jeho návštěvníky a v tichosti asu byl dobře naladěný. Milan Matjuka pak ukázal svůj cit pro stroje a po zaškolení dokázal posekat i obtížně přístupné travnaté plochy na jednom ze dvou klubových traktů. Narodil od Martina vyhovoval Milanovi jiný styl práce – každé ráno dostal na lístku seznam úkolů o 8 – 10 položkách, které postupně splnil. Oba brigádníci dokázali, že umí spolupracovat, že dokáží vyhledávat další práci a fungovat samostatně. Přijme oběma, a se jim brzy opět podaří najít práci, aby mohli pokračovat v dobře nastartované pracovní kariéře.

C-tým na posledním letošním turnaji

O víkend 18. a 19. října si C – tým zahrál na mužském turnaji ve Spáleném Poříčí poslední letošní zápasy, a to ve velké pohodě. Cíl zahrát si v poklidném prostředí poslední letošní zápasy měli všichni hlubockí hráči stejně – deset hráčů a zapisovatelka Martina strávili v západně českém Spáleném Poříčí příjemný víkend. I přes dvě porážky v základní skupině se silnými (vzhledem ke složení a momentální formě C – týmu) soupeři – Královským Revivalem 85 skončili porážkami, ovšem druhý zápas byl velkým dramatem, které přineslo kromě pohody i důležité baseballové momenty. Ve druhé neméně těžký program zpestřil kulečnický, šipkový, hospodský stolní, dvě evropské, Jack Daniels a dobrá nálada všech účastníků. Nedlouhý zápas o umístění v příjmení zdramatizovala Slavia Plzeň, aby nakonec prohrála s Hlubokou C 6:7. Tým Hluboká C nakonec skončil na pátém místě, ale nejvýznamnějším přínosem byly jistě společné zážitky a poklidné poášení. Příjemné herní zakončení sezony 2008 se líbilo všem účastníkům a je třeba pochválit poádatelky za dobré, stále se zlidšující hřiště.

Nový trenér hlubockých mladších kadetů

V souvislosti s ukončením činnosti Jana Pírgla v hlubockém baseballovém a softballovém klubu rovněž dochází ke změně na postu hlavního trenéra hlubockých mladších kadetů. Od 27. října 2008 se jím oficiálně stává Ondřej Konvalinka. Ondřej Konvalinka (26 let) je již nějakou dobu posilou hlubockého mužského A – týmu, za který nastupoval v rámci hostování ze svého mateřského oddílu Olympia Blansko. Ondra bude v příštím roce působit v hlubockém klubu intenzivněji jako hráč i jako mládežnický trenér. Kromě toho, že je velmi kvalitním hráčem špičkové extraligové úrovně (o čemž se diváci mohli sami přesvědčit během jeho hostování za Hlubokou), je také úspěšným trenérem. Jeho neaktuálnějším trenérským úspěchem je – v roli asistenta hlavního trenéra – vítězství na Mistrovství Evropy žáků v baseballu 2008 v Hluboké nad Vltavou. Úspěšný byl rovněž během svého působení u blanských žáků. Ondřej Konvalinka se své funkce hlavního trenéra mladších kadetů ujal od pondělí 27. října 2008, jako jeho asistent bude i nadále pokračovat Jaroslav Duro starší.

Žáci na baseballovém Mistrovství republiky osmí

Během prodlouženého víkendu 3. – 5. října se hlubockí zlívější žáci zúčastnili baseballového Mistrovství republiky žáků v Blansku. Byli prokázali mnoho dovedností a ukázali notnou dávku bojovnosti, nedokázali naši malí basebalisté zvítězit v žádném ze svých zápasů proti silné konkurenci a odvázejí si tak na jihovýchodě osmé místo. Patnáct hráčů Zlivi a Hluboké absolvovalo své první Mistrovství republiky za účasti elitních českých mládežnických týmů. I když všechna utkání skončila prohrou, zkušenosti jsou důležité. A jsou důležité i pro trenéry – úroveň moravského mládežnického baseballu se prudce zvyšuje a pro nedostatek kontaktu našich hráčů s takovou úrovní nám možná malinko ujíždí vlak. Hráči však ukázali, že se soupeřem přesto krok držet dokáží, alespoň v několika úvodních směrech. Zatím však neumíme vystupovat tlakem a využít sebevýcháň zaváhání v závěru utkání. Důležité je ovšem, že hráči i mládežníci přiležitost postavili se proti kvalitním nadřazeným, odpalovat do málo chybných obrany a hrát pod tlakem. Víme, že tuto zkušenost všichni využijí během zimní přípravy, aby příští sezónu dokázali zhodnotit nejen v lize, ale i během utkání mimo region.

Baseballový kalendář :

Bowlingový večer – Hluboká C – 7. listopadu
Podzimní trenérská dílna – 28. – 30. listopadu, Šumava
Celoklubové setkání / předání ocenění – 12. prosince, Lovecký zámeček
Vánoční setkání klubu – 22. prosince, hřiště a zázemí
Baseballový ples – 21. ledna 2009, Parkhotel

více na www.baseball.hluboka.cz
foto a články na stránce připravil: Jan Pírgl

Tip na výlet – HLUBOCKÁ BLATA

Dívíce – eská Lhota – Zbudov – Mydlovary – Zahájí – Olešník – Nákí – Dívíce. Asi 18 km.

Dnešní naši prohlídku vesnic Hlubockých blat za neme na nádraží v Dívíci, kam se lze dostat vlakem z eských Budovic. Zde nalezneme zelenou a žlutou značku, po kterých se vydáme po silnici směrem na Netolice. Asi po kilometru odbojíme vlevo po silnici do

eské Lhoty, kde se do dnešní doby zachovalo několik lidových zděných staveb blatského typu jako například sobívá dům s špýcharem z r.1833, dům s špýcharem a kde u d.17 kdysi dokonce bývala i polygonální stodola. Pak se zase vrátíme k netolické silnici a jdeme po ní vpravo mezi rybníky Zbudovský a Oblanov. Zde na rozcestí značka se dáme vlevo po zelené kolem Zbudovského rybníka, která nás zavede do jedné z nejhezčích vsí hlubockých blat Zbudova, o níž je první zmínka z r.1472 (i když ves je určitě starší).

Na zbudovské návsi se dochovalo několik cenných usedlostí blatského typu: je tu Kubat v statek .1 z doby po polovině 19. stol. s prkenným volutovým štítem, statek .3 z r.1926, usedlost .23 z r.1843 s vyzdobeným výmalkem a statek .27 ze 2. třetiny 19. stol. s náznakem balustrády ve štítu a tak nás nemůže překvapit, že i Zbudov byl vyhlášen vesnickou památkovou zónou.

Zbudov byl na konci středověku součástí tzv. Svobodných blat, které koncem 15. století dostali do svobodného užívání od Petra z Rožmberka sedláci z devíti blízkých obcí. Později se však za hlubockého pána Adama II. z Hradce rozpoutal o Svobodná blata tuhý spor, který skončil krvavým potlačením vzpoury blatských sedláků a její vdce, zbudovský rychtář Jakub Kubata, byl dne 20. dubna 1581 na břehu Soudného potoka popraven.

Tuto smutnou událost dnes připomíná jedenáctimetrový Kubat v pomníku z r.1904, stojící jihovýchodně od obce poblíž železniční zastávky. Poblíž naho stojí na louce dva kameny a na místě v tšho z nich prý bývalo popravení lešení. Povstávka říká, že jakmile kat al a nešastníková hlava odskočila od tla, bylo z eteln slyšet, jak volala: *Sedlák Kubata dal hlavu za blata*. Nato se strhla prudká bouře a zděšení páni se z místa popravy rozutekli. Hlava se ještě kutálela až k místu, kde je zasazen menší kámen. Ten má údajně magickou moc: jednou jej jeden zbudovský sedlák odtáhl do statku a použil k dláždění dvora, v noci se však strhl hrozný hmot a ustal až poté, co sedlák kámen vrátil na vodní místo. Pak se již nikdy neodvážil – a ani nikdo jiný po něm – toto posvátné místo zneuctít.

Ze Zbudova se vydáme po zelené značce k železniční zastávce a pak jdeme podél trati za obásných výhledů vpravo na nejznámější vrcholy Blanského lesa Kle a Kluk. Železniční trať jdeme před samotou Pekážka a dáme se kousek po cestě vlevo. Z tohoto místa se nám otevře krásný výhled (zleva) na Kle, Bulový,

Vysokou Btu, Chrášanský vrch, Libín, Bobík a Boubín. Na dalším rozcestí značka opustíme a pokračujeme v prkenném směru do vesnice Mydlovary. Na její návsi stojí kaplička se zvonicou z r.1913 a několik lidových staveb

blatského typu, z nichž asi nejhezčí je .9 se špýcharem z r.1867. Odsud vede naše cesta po silnici do vsi Zahájí se zajímavým dvouloďným prkenným gotickým kostelem Zvstání P. Marie

asi ze 13. stol. (o němž je první zmínka z r.1352), barokně upraveném po požáru v r.1742. Další zajímavostí je, že tento oheň souvisel s jednou z bitev války o rakouské ddictví 22. května téhož roku východně od vsi, ve které Rakušané podlehlí Francouzům a Zahájí bylo vypáleno.

Ve vsi je i stavení ve stylu selského baroka – dům .14.

Ze Zahájí se dáme vlevo po jiné silnici do vsi Olešniku, na její návsi najdeme vedle kaple s epitafem Zvstání P. Marie a se zvonicou (zbudované již po r.1700) prkenné lidové stavby jako například .5 z r.1861, .7 z r.1848, .8 z r.1851, .9 z r.1847 a nejvíce se nám jistě bude líbit hezký obnovený dům .11 z r.1848.

Dv prkenné selské usedlosti můžeme objevit i na východ od Zahájí ve 3 km vzdáleném Chlumci (.7 z r.1860 a .10 z r.1879), my se však z Olešniku vydáme na opačnou stranu do stejné vzdálené vsi Nákí (o které je první zmínka z r.1337). Její dominantou je jednolodní gotický kostel sv. Petra a Pavla ze 14. stol., který dostal barokní hřív v letech 1719–20 a naposledy byl prkenný v roce 1897. Také zde najdeme pozoruhodnou blatskou architekturu: domy .7 z r.1829, .8 z r.1856 se špýcharem a prkenným nejhezčím d.9 z r.1857 s bránou a prkenným s klasickým volutovým štítem. Zajímavý je i d.11 s prkenným špýcharem z prkenného 18. a 19. století, do kterého vedou bohatě skládané vlysové dveře.

Z Nákí pak už je to jen skok po silnici do Dívíci, kde se náš tentokrát okružní výlet za hezkými blatskými statky uzavírá. A až se vlak do eských Budovic bude blížit ke zbudovské zastávce, pohleďte ještě naposledy vpravo na pomník muže, který jako nemohý z ech dokázal obtovat za své prkenné vlastní život.

Mgr. Petr Luniaczek

foto: nahore: Zbudov, dole: eská Lhota

„Peníze až do domu“

- bez skrytých poplatků
- žádné velké papírování
- jasná pravidla
- nepotřebujete ručitele ani ručení nemovitostí
- peníze na cokoli již od 3 000 Kč
- stačí zavolat

Volejte zdarma **800 180 188**
www.provident.cz

PROVIDENT
Víc než jen půjčka

PANORAMA

Vstupenky možno rezervovat nebo zakoupit v pracovní dny od 8.00 – 10.00 hodin, nebo 1 hodinu před začátkem představení. Rezervované vstupenky nutno vyzvednout nejpozději 30 minut před začátkem představení, poté budou uvolněny k prodeji!

Biograf

O sobota 1. listopadu – **HELBOY 2. – ZLATÁ ARMÁDA**. USA 2008.

Komiks/anim. *Princ Natuda-vládce podsvětí, porušil pakt s ďáblem. Helboye čeká opravdu náročné úkol...* Hrají: Ron Perlman, Selma Blair, Doug Jones, Luke Goss. Režie: Guillermo del Toro. Přístupný, české titulky.

O steda 5. listopadu – **LÁSKA ON-LINE**. ŠVÉDSKO 2008. Drama/romantický. *Přiblížení lásky přes internet, o osamocení a síle přátelství.* Hrají: Andrej Lunisjkin, André Lidholm, Adam Lundgren. Režie: Henrik Georgsson. Přístupný od 12 let – české titulky.

O pátek a sobota 7. a 8. listopadu – **Rolling Stones**. USA 2008. Dokumentární film o nejvtší rockové kapele. Hrají: členové kapely Rolling Stones. Režie: Martin Scorsese. Přístupný, české titulky.

O steda 12. listopadu – **Vážn -nevážn**. NORSKO. 2008. Hráká komedie. *Přiblížení dvou dívek a jejich vztahu...* Hrají: Svein Roger Karlsen, Sofie Cappelen, Martine Karlsen. Režie: Sirin Eide. Přístupný, české titulky.

O pátek a sobota 14. a 15. listopadu – **Star Wars – klonové války**. USA 2008. Sci-fi. *Galaxie opřet suzuje vlna válek a rytířů Jedi se snaží nastolit mír...* Režie: Dave Filoni. Přístupný od 12 let, české titulky.

O pátek a sobota 21. a 22. listopadu – **MÁJ**. R 2008. Poetický. *Celove erní hraný film pro celou rodinu...* Hrají: Matěj Stropnický, Juraj Kukura, Jan Tiska. Režie: F.A.Brabec. Přístupný.

O pátek a sobota 28. a 29. listopadu – **Tobruk**. R 2008. Drama/válečný/historický. *Odvaha je síla v le, které žádný muž nemá nazbyt.* Přiblížení 11. praporu v severoafrické Libyi. Hrají: Jan Maduna, Petr Stach, Radim Fiala, Robert Nebenský. Režie: Václav Marhoul. Přístupný, české titulky.

Zaátky představení v 19.00 hod.

D TSKÉ P EDSTAVENÍ

Úterý 25. listopadu – **Vesmírní opiáci**. USA 2008. Komedie/dobrodružný. *Přiblížení záchránce na cizí planetě – ale jak se vrátit zpět?* Režie: Kirk de Micco. Přístupný – český dabing !!! 17.00 hod.

Komorní scéna

O úterý 4. listopadu – **Tomáš Jirsa**, senátor jižní části Šumavy, si dovoluje pozvat širokou hlubockou veřejnost na přednášku **CO SE DĚJE NA ŠUMAVĚ aneb ZACHRA ME ŠUMAVU doplněnou krátkým filmem a fotodokumentací**. Odborný komentář Ing. Antonín Krieglér a Ing. Josef Jirátko. 18.00 hod.

O steda 12. listopadu – **CESTUJEME PO SVĚTĚ – N MECKÁ M STA**.

Vyprávět bude ing. J. Bezděková. Zasedací síň MÚ. 17.00 hod.

O nedle 30. listopadu – **ADVENTNÍ TRH**. Nádvoří KNÍŽECÍ DVŮR.

Lidová emesla, v noci vánoc, kaple, obřerstvení... Od 9.00 – 17.00 hod.

P IPRAVUJEME:

O sobota 20. prosince **ESKÁ MŠE VÁNOVNÍ – HEJ, MISTĚ!** Orchestro Music da Camera, Převčský sbor Perchta, dirigent – Petr PÍŠA. Kateřina Chromáková – soprán, Martina Kurová – alt, Pavel Chrástanský – tenor, Svatopluk Sem – bas. V 19.00 hod.

ALŠOVA JIHO ESKÁ GALERIE

VÝSTAVY

Hluboká. Zámecká jízďárna stálá expozice: **Gotické umění / Malí ství a socha ství, Nizozemské malí ství 16.–18. století** česká socha ství 20. století do 2. listopadu – **Autoportrét v českém umění 20. a 21. století**

Bechyn

stálá expozice: Mezinárodní muzeum keramiky v Bechyni. Nejstarší česká odborná škola keramiká v Bechyni, Mezinárodní keramická symposia

eské Budjovice, Wortner v d m AJG 6. 11. – 7. 12. **Dalibor Smutný / grafika**, malba. Slavnostní zahájení výstavy 6. 11. / 17:00. Komentovaná prohlídka s Daliborem Smutným 18. 11. v 17:00

PO ADY

eské Budjovice, Wortner v d m 19. 11. Hudební podvečer s posluchači eskobudjovické konzervatoře v 17:00

Alšova jihoeská galerie:

Hluboká ☎ 387 967 041 e-mail: ajg@ajg.cz, www.ajg.cz. Po ady pro školy na objednávku / zimova@ajg.cz

Zm na programu vyhrazena!

Každou poslední neděli v měsíci volný vstup do všech expozic a výstav AJG.

PARKHOTEL ** Hluboká nad Vltavou** srdečně zveme na **gastronomické speciality do LOVECKÉ CHATY!**

10.–16. listopadu – **Svatomartinský týden** – svatomartinská husa, domácí kachnička a mladá moravská vína od 28. listopadu do 1. prosince **Zvinnové hody**

PARKHOTEL ****

KULTURNÍ PROGRAM – ŽIVÁ HUDBA – CIKÁNSKÁ KAPELA

1. a 15. a 29. listopadu – **Cikánský večer**

Lovecké chaty – hraje inž. Renta, vstup 50 Kč, speciality šéfkuchaře

Alšova galerie jubilejní

O 55. výročí založení Alšovy jihoeské galerie

Alšova jihoeská galerie v Hluboké nad Vltavou je jediné muzeum umění v Jihoeckém kraji a patří k největším ústavům svého druhu v české republice. AJG svou činnost zahájila 1. ledna 1953 a do názvu dostala jméno jihoeského rodáka, malíře Mikoláše Alše (1852–1913). Jejím hlavním sídlem je od dubna 1956 někdejší neogotická jízďárna zámku Hluboká nad Vltavou.

V roce 1967 vzniklo **Mezinárodní muzeum keramiky**, které je umístěno v adaptované budově někdejšího zámeckého pivovaru v Bechyni. V českých Budjovicích je od roku 1993 otevřen výstavní úely rekonstruovaný **Wortner v d m AJG/ulice U erné v že 22/**, pozoruhodná renesanční stavba z poloviny 16. století s gotickým jádrem.

Ve svých sbírkách soustřejuje AJG především rozsáhlou a proslulou kolekci gotického umění z jižních ech a Šumavy. Na ni navazují díla českého a evropského umění 16.–19. století, mezi nimiž je i významný soubor nizozemské malby. Sbírkou starého umění pak doplňuje nejrozsáhlejší kolekce AJG – **eské moderní a souasně umění** – jedna z nejvýznamnějších v české republice jak kvalitou tak rozsahem. Zahnuje téměř všechny důležité osobnosti a názorové okruhy současného umění lecké tvorby.

Bechyňská pobočka Mezinárodního muzea keramiky AJG shromažďuje eskou a světovou moderní a souasnou keramiku a porcelán z výsledků Mezinárodních symposií keramiky Bechyn od roku 1966 i z vlastní sbíratelské činnosti. Mimo kulturní poady, přednáškové cykly a koncerty pořádá AJG od roku 1957 v Hluboké nad Vltavou každoročně oděrvna do září jeden z nejstarších hudebních festivalů v české republice – **Hudební léto Hluboká®**. Alšova jihoeská galerie je členem profesního sdružení Asociace českých muzeí a galerií a Rady galerií české republiky.

Odborné sympozium k 55. výročí Alšovy jihoeské galerie proběhlo 8. a 9. října 2008 v hlubocké zámecké jízďárně pod záštitou RNDr. Jana Zahradníka, hejtmana jihoeského kraje.

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

číslo 11. Listopad 2008. Ročník 39. Vychází měsíčně. Vydává měsíčník Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou. **Kulturní nabídka** (Panorama) 774 457

269 přes den. **Redaktorka** Alena Ržická, tel. 775 622 006. E-mail: **alenoviny@volny.cz**. **Redakční kruh** ing. Eva Smrková, Marie Krejcarová, Jan Piska. **Grafika, fotografie**: ing. Jan Pírgl. **Odborný pořadce**: Zdeněk Brodec, Adam Ržík. Redakční úvazek dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. **Náklad** 650 výtisků. **Podávání novinových zásilek povoleno** eskou poštou, s. p., editelstvím odštěpného závodu Jižní echy v Budjovicích, j.zn.:p-5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK R e. 109 10.. Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Děkujeme za vaše informace, upozornění a zprávy, které nám poskytnete.

